

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

มูลเหตุจูงใจที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

The Motivation of Student's Dressing, Agricultural Education Department, Faculty of Industrial
Education, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

โดย

นายชัชวาลย์ แก้วสุข

เลขหมู่.....
เลขที่หนังสือ..... 60003
วัน,เดือน,ปี..... 26 ส.ย. 2549

b.....
i.....

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์
ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ
ปีการศึกษา 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อปัญหาพิเศษ

ปี การศึกษา 2548

ชื่อเรื่อง	มุกเหตุจูงใจที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง		
	The Motivation of Student's Dressing, Agricultural Education Department, Faculty of Industrial Education, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang		
ชื่อ-สกุล	นายชัชวาลย์ แก้วสุข		
สาขาวิชา	เทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์	ภาควิชา	ครุศาสตร์เกษตร
คณะ	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม		
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.ราตรี ศิริพันธุ์		

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องมุกเหตุจูงใจที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร 2) เพื่อศึกษามุกเหตุจูงใจที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร 3) เพื่อศึกษาข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 61 คน และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับ สถานภาพทั่วไปของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 พบว่าส่วนใหญ่มีอายุ 22 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 68.52) ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร ปี 1 (ร้อยละ 37.03) ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละ 37.04) คะแนนเฉลี่ยในภาคเรียนที่ผ่านมาส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป (ร้อยละ 33.33) ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร (ร้อยละ 33.33) ค่าใช้จ่ายต่อเดือนอยู่ระหว่าง 3,000-6,000 บาท (ร้อยละ 74.10) รองลงมา 6,001-9,000 บาท (ร้อยละ 16.70) และมากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9,000 บาทขึ้นไป (ร้อยละ 9.25) ลักษณะที่พื้กส่วนใหญ่เป็นหอพักเอกชน (ร้อยละ 64.81) การเดินทางมาเรียนส่วนใหญ่ใช้ รถประจำทาง (ร้อยละ 42.60)

มูลเหตุจูงใจในการแต่งกายในด้านค่านิยมของนักศึกษามีมูลเหตุจูงใจปานกลาง ในด้านการแต่งกายมักแต่งตามสมัยนิยม เช่น สวมเสื้อรัดรูป กระโปรง สั้นเหนือเข่า มูลเหตุจูงใจในการแต่งกายในด้านแฟชั่นของนักศึกษามีมูลเหตุจูงใจปานกลาง ในด้านของสินค้าในร้านค้าต่าง ๆ เช่น เสื้อผ้า รองเท้า มีผลต่อการแต่งกาย มูลเหตุจูงใจในการแต่งกายในด้านสื่อมวลชนของนักศึกษามีมูลเหตุจูงใจปานกลาง ในด้านการแต่งกายโดยประยุกต์ภาพแฟชั่นจากหนังสือพิมพ์ มูลเหตุจูงใจในการแต่งกายในด้านแฟชั่นของนักศึกษามีมูลเหตุจูงใจปานกลาง ในด้านของนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในเมืองมักแต่งกายตามแฟชั่น มูลเหตุจูงใจในการแต่งกายในด้านกลุ่มเพื่อนของนักศึกษามีมูลเหตุจูงใจมากและปานกลาง ในด้านการแต่งกายตามคำแนะนำของเพื่อน มักแต่งกายเลียนแบบเพื่อน มักรับฟังคำแนะนำจากเพื่อนในการซื้อเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย กลุ่มเพื่อนมักแต่งกายตามระเบียบ นักศึกษาที่แต่งกายถูกระเบียบมักไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน มูลเหตุจูงใจในการแต่งกายในด้านงบประมาณของนักศึกษามีมูลเหตุจูงใจมาก ในด้านการเลือกซื้อเสื้อผ้าตามร้านค้า ต่าง ๆ หรือตลาดนัด

ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัย นักศึกษามีส่วนใหญ่มากจากต่างจังหวัด จึงไม่ค่อยให้ความสำคัญในเรื่องของการแต่งกายมากนักและมักแต่งกายถูกระเบียบ และนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเมืองมักแต่งกายตามแฟชั่นมากกว่าจึงควรส่งเสริมให้นักศึกษาแต่งกายถูกระเบียบให้มากขึ้น หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนควรให้ความสนใจในการนำเสนอ หรือเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลของสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของรายการโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ และอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับแฟชั่นเสื้อผ้าที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นควรมีการควบคุมเกี่ยวกับสื่อต่าง ๆ ในการนำเสนอภาพการแต่งกายที่ไม่เหมาะสมทั้งในและนอกสถานศึกษา ครูอาจารย์ในสถานศึกษาควรให้ความสนใจในเรื่องของการแต่งกายของนักศึกษามี และยิ่งไปกว่านั้น ควรมีการรณรงค์ในเรื่องการแต่งกายที่ถูกระเบียบ เช่น การติดป้ายประกาศ โปสเตอร์ รายการโทรทัศน์ของสถานศึกษา และสื่อต่าง ๆ

กิตติกรรมประกาศ

การทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ เนื่องจากได้รับคำแนะนำ ชี้แนะ และช่วยเหลือแนวทางแก้ไขในการทำปัญหาพิเศษจาก อาจารย์ ดร. ราตรี ศิริพันธุ์ ซึ่งถือเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ โดยที่ให้คำปรึกษาและข้อบทร้องต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการทำปัญหาพิเศษเล่มนี้ ที่สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้จัดทำปัญหาพิเศษจึงขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณคุณอาจารย์ภาควิชาครุศาสตร์เกษตรทุกท่านที่ให้ความรู้ ความช่วยเหลือและคำแนะนำต่าง ๆ ในการทำปัญหาพิเศษในครั้งนี้ และขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทางด้านการตรวจแบบสอบถามไม่ว่าจะเป็น อาจารย์จำลอง ศรีสุวรรณ อาจารย์ ดร.รัชดากร พลภักดี และอาจารย์ ดร.ภักพงษ์ ปวงสุข เป็นอย่างสูงที่ให้คำแนะนำและตรวจสอบแบบสอบถามจนทำให้การทำปัญหาพิเศษในครั้งนี้สำเร็จได้

ขอขอบคุณเจ้าของเอกสารที่ผู้จัดทำได้ศึกษาและค้นคว้าข้อมูลทั้งเรื่องมูลเหตุจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมในสถานศึกษาของนักศึกษา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีฉะเชิงเทรา และขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุก ๆ ท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการทำปัญหาพิเศษเสมอมา

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณและขอมอบความดีและคุณประโยชน์จากการทำปัญหาพิเศษเล่มนี้แก่บิดา มารดา และครอบครัว ซึ่งให้การสนับสนุนด้านทุนทรัพย์และเป็นกำลังใจให้ตลอดมา

นายชัชวาลย์ แก้วสุข

เมษายน 2549

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อปัญหาพิเศษ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 ขอบเขตของปัญหา.....	2
1.4 นิยามศัพท์.....	2
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
บทที่ 2 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1 ความหมายและความเป็นมาของเครื่องแต่งกาย.....	4
2.2 การแต่งกายยุคต่าง ๆ.....	8
2.3 ประวัติชุดนิตินักศึกษา.....	9
2.4 ความหมายของแรงจูงใจและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคล.....	13
2.5 อิทธิพลของสื่อที่มีผลต่อการแต่งกาย.....	14
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	18
3.1 ประชากร.....	18
3.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	18
3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	18
3.2.2 วิธีดำเนินการสร้างแบบสอบถามและลักษณะของแบบสอบถาม.....	18
3.2.3 การทดลองใช้แบบสอบถาม.....	19
3.2.4 วิธีการดำเนินการส่งแบบสอบถาม.....	19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ.....	19
บทที่ 4 ผลการวิจัยและวิจารณ์ผล.....	21
4.1 ผลการวิจัย.....	21
4.2 วิจารณ์ผล.....	31
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ.....	50
5.1 สรุป.....	34
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	36
บรรณานุกรม.....	38
ภาคผนวก.....	40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 สภาพทั่วไปของของนักศึกษาหญิง.....	21
2 มุลเหตุจูงใจในการแต่งกายในด้านค่านิยม.....	24
3 มุลเหตุจูงใจในการแต่งกายในด้านแฟชั่น.....	25
4 มุลเหตุจูงใจในการแต่งกายในด้านสื่อมวลชน.....	27
5 มุลเหตุจูงใจในการแต่งกายในด้านครอบครัว.....	28
6 มุลเหตุจูงใจในการแต่งกายในด้านกลุ่มเพื่อน.....	29
7 มุลเหตุจูงใจในการแต่งกายในด้านวงพระบาท.....	30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

โบราณว่า "ไถ่งามเพราะขน กนงามเพราะแต่ง" เสื้อผ้าอาภรณ์นั้นเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพภายนอกของเราได้ ทำให้สวย สง่างาม บุคลิกดีขึ้นได้ การแต่งกายนับว่ามีความสำคัญมากในทุกๆ สาขาอาชีพ และเข้าทำนองที่ว่า "แต่งกายดีมีชัยไปกว่าครึ่งหนึ่ง" เสื้อผ้ากระโปรงกางเกงรองเท้าเครื่องประดับ แหวน สายสร้อย เข็มกลัด นาฬิกา กระเป๋า เน็คไทสิ่งเหล่านี้ถือเป็นเครื่องส่งเสริมบุคลิกภาพภายนอก เนื่องจากการแต่งกายเป็นการบ่งบอกถึง ความประหลาด ความมีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบของคนเราเป็นอย่างมาก และในเครื่องแบบหรือชุดที่ใช้ในการแต่งกายก็มีที่แตกต่างกันออกไปตามสาขาอาชีพเช่น ทหาร ตำรวจ นิสิตนักศึกษา และเด็กนักเรียนทุกระดับชั้นต่างก็มีเอกลักษณ์และสีประจำของสาขาอาชีพนั้น (นราพงษ์ สาธร, 2548: 15)

เนื่องจากปัจจุบัน การแต่งกายของนักศึกษาหญิงมีความแตกต่างไปจากระเบียบเดิมมาก ไม่ว่าจะเป็นกระโปรงที่สั้น และเสื้อมีขนาดเล็กรูปมีการเน้นส่วนสัดมากจนเกินไป จนดูไม่เหมาะสมและขัดต่อระเบียบของสถาบันการศึกษาตลอดจนสวตาของผู้คนในสังคม และนั่นก็เป็นส่วนน้อยที่นักศึกษาบางส่วนมีการแต่งกายที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบค่านิยมในการแต่งกายของนักศึกษาหญิงซึ่งมักจะเปลี่ยนไปตามกระแสแฟชั่นของสังคม ดังปรากฏเป็นข่าวออกมาให้เห็นอยู่เสมอ เช่น การทำอนาจาร การกระทำชำเรา การข่มขืน และปัญหาสังคมอื่นๆ ทั้งนี้อาจจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่น่าไปสู่ปัญหาในสังคมที่เกิดขึ้นมากมาย

การแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ประกอบไปด้วยเสื้อที่ใส่จะต้องขาวเก๋ขึง ไม่บางเกินสมควร แบบคอเชิ้ต ผ่าอกตลอดที่อกเสื้อทำเป็นสวบลบเข้าข้างใน ธรรมดา ขาวเพียงข้อศอก กระโปรงผ้าสีกรมท่าหรือสีน้ำตาล หรือสีดำยาวคลุมเข่าและในส่วนของเข็มขัดจะต้องเป็นหนังสีดำ หรือสีน้ำตาล และเครื่องหมาย ให้มีเครื่องหมายตราสถาบันตามขนาดและแบบที่สถาบันกำหนดไว้ทำด้วยโลหะชุบด้วยโครเมียม ดิคอกเบื้องซ้าย ส่วนรองเท้าก็เช่นกันจะต้องเป็นหนังสีดำหรือสีน้ำตาล หุ้มตลอดเท้าแบบสุภาพและไม่มีลาย (สำนักทะเบียนและประมวลผล, 2547: 52)

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของมูลเหตุจูงใจที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง การค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จึงได้ศึกษาเกี่ยวกับ มูลเหตุจูงใจที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อันจะเป็นข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ใช้ประโยชน์ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร
2. เพื่อศึกษามูลเหตุจูงใจที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร
3. เพื่อศึกษาข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

1.3 ขอบเขตของปัญหา

ขอบเขตด้านประชากร

ในการทำปัญหาพิเศษเรื่อง มูลเหตุจูงใจที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีขอบเขตในการศึกษานักศึกษาหญิงปี 1 และ ปี 2 จำนวน 61 คน ปีการศึกษา 2548 การวิจัยครั้งนี้ศึกษาจากประชากรทั้งหมดโดยแบ่งออกเป็นดังนี้คือ

ขอบเขตด้านเนื้อหา โดยแบ่งออกเป็น

- ค่านิยม
- แฟชั่น
- สื่อมวลชน
- ครอบครัว
- กลุ่มเพื่อน
- งบประมาณ

1.4 นิยามศัพท์

มูลเหตุจูงใจ หมายถึง สิ่งที่จูงใจหรือการชักนำที่มีผลต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์-อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548

ค่านิยม หมายถึง การกำหนดคุณประโยชน์ในตัวของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่คิดว่าถูกต้อง และนำมาปฏิบัติซึ่งมีผลต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แพ้นั้น หมายถึง สวเขยนิขมแบบหรือวิธีการที่นิยมกันทั่วไปในปัจจุบัน ที่มีผลต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง

ครอบครัว หมายถึง สถาบันสังคมที่ประกอบด้วยสามีภรรยาและบุตร ซึ่งการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวมักมีผลต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง

งบประมาณ หมายถึง งบประมาณการรายรับและรายจ่ายของนักศึกษาหญิงที่ส่งผลต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง

กลุ่มเพื่อน หมายถึง เพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนในห้องเรียน เพื่อนสนิทหรือเพื่อนนักศึกษา ที่มีอิทธิพลต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง

สื่อมวลชน หมายถึง สื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต นิตยสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และหนังสือพิมพ์ ฯลฯ ที่มีผลต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบสภาพทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร
2. ได้ทราบมูลเหตุจูงใจที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร
3. ได้ทราบข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแต่งกายของนักศึกษาหญิง
4. ข้อมูลที่ได้เป็นประโยชน์ให้กับหน่วยงาน ในการดำเนินการเรื่องการแต่งกายของนักศึกษาหญิงในภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องมูลเหตุจูงใจที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 2.1 ความหมายและความเป็นมาของเครื่องแต่งกาย
- 2.2 การแต่งกายยุคต่างๆ
- 2.3 ประวัติชุดนักเรียน
- 2.4 ความหมายของแรงจูงใจและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคล
- 2.5 อิทธิพลของสื่อที่มีผลต่อการแต่งกาย
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายและความเป็นมาของเครื่องแต่งกาย

คำว่า “ เครื่องแต่งกาย ” หมายถึงสิ่งที่มีมนุษย์นำมาใช้เป็นเครื่องห่อหุ้มร่างกาย (พวงผกา คุโรวาท, 2540: 2-5)

มนุษย์ในยุคก่อนประวัติศาสตร์ ได้แต่งกายโดยใช้เครื่องห่อหุ้มร่างกายจากสิ่งที่ได้มาจากธรรมชาติ เช่น ใบไม้ ใบหญ้า หนังสัตว์ ขนนก ดิน สี ฯลฯ มนุษย์บางเผ่าพันธุ์ รู้จักการใช้สีจากพืช นำมาเขียนหรือสัก เพื่อเป็นเครื่องตกแต่งแทนการห่อหุ้มร่างกาย ต่อมามนุษย์เรียนรู้วิธีที่จะตัดแปลงการใช้เครื่องห่อหุ้มร่างกายจากธรรมชาติให้เหมาะสม และสะดวกต่อการแต่งกายตามลำดับ เช่น ผูกมัด สาน ถักทอ อัด ฯลฯ มาจนถึงรู้จักการใช้วิธีตัด และเย็บ จนกลายเป็นเทคโนโลยีในที่สุด (พวงผกา คุโรวาท, 2540: 2-5)

2.1.1 ความจำเป็นที่มนุษย์ต้องแต่งกาย

1. เพื่อปกปิดร่างกาย
2. ต้องการความอบอุ่น
3. ป้องกันสัตว์และแมลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 สาเหตุที่มนุษย์แต่งกายแตกต่างกัน

มนุษย์เป็นสัตว์โลกที่อ่อนแอที่สุดในทางฟิสิกส์ เพราะขาดภูมิคุ้มกันทางธรรมชาติกว่าสัตว์อื่น ๆ ผิวหนังของมนุษย์บอบบาง จึงต้องมีสิ่งปกปิดร่างกายเพื่อดำรงชีวิตอยู่ได้จากความจำเป็นอันนี้เป็แรงกระตุ้นที่สำคัญในอันที่จะแต่งกายเพื่อสนองความต้องการของเราเอง สังคม และอื่น ๆ ประกอบกัน และเครื่องแต่งกายก็มีแบบที่แตกต่างกันออกไปตามมูลเหตุ ดังนี้คือ (พวงศกา กุโรวาท, 2540: 2-5)

1. สภาพภูมิอากาศ

ประเทศที่อยู่ในภูมิอากาศแถบเส้น อาร์คติก หนาวมาก ฉะนั้น การป้องกันตัวจากสภาพอากาศจึงแบ่งการแต่งกายของมนุษย์ซึ่งในแต่ละสภาพภูมิอากาศนั้น จะสามารถช่วยมนุษย์ให้มีชีวิตอยู่รอดอย่างไรก็ตามในพื้นที่ซึ่งมีอากาศหลายแบบ เสื้อผ้าก็มีได้สะท้อนให้เห็นถึงการป้องกันเสมอไป เช่น ภูมิภาคที่มีอากาศร้อนจัด แถบทะเลทรายพวกที่เร่ร่อน หรือคนชนของชาวพื้นเมือง ต้องเดินทางในทะเลทราย จะสวมเสื้อผ้าใยพิเศษซึ่งทำจากฝ้ายขนเฒ่า Tuareg ซึ่งมักเรียกว่าพวก Blue men จะสวมเชือกเป็นเครื่องแต่งกาย เชือกนี้ข้อมด้วยสีน้ำเงิน สีมักจะตกติดเนื้อตัวด้วย เพราะมักจะข้อมสีเข้มเพื่อช่วยป้องกันความร้อนจากดวงอาทิตย์ ส่วนในแอฟริกา เสื้อผ้าไม่จำเป็นในการใช้ป้องกันสภาพอากาศ เขากลับใช้พวกเครื่องประดับต่าง ๆ ที่ทำจากหินแก้วสีต่าง ๆ ที่มีอยู่ในธรรมชาติมาตกแต่งเพื่อป้องกัน และยังถือว่าเป็นเครื่องรางป้องกันผีร้ายอีกด้วย ในบางกรณีมนุษย์บางพวก เช่น คนป่าที่อยู่ในแถบตอนกลางของทวีปออสเตรเลียภูมิอากาศ 17-125 องศา และต่ำกว่า 0 องศา เขาก็มีชีวิตอยู่ได้โดยความสามารถของร่างกายที่ปรับตัวให้เข้ากับอุณหภูมิ และอาศัยธรรมชาติจากเงาของเขาใหญ่ป้องกันแสงอาทิตย์ ใช้ขนเพลิงป้องกันความหนาวส่วนชาวอินเดียนอเมริกาใต้ ใช้หนังสัตว์ป้องกันในหน้าหนาวเท่านั้น พอหิมะละลาย พวกชนเผ่านี้ก็จะไม่สวมอะไรเลย ชาลส์ ดาร์วิน นักธรรมชาติวิทยาจึงแนะนำผ้าสีแดงแก่เขา แต่ก็ไม่สามารถจะใช้ได้เป็น จึงเพียงแต่ถักเป็นแถบ นำไปพันคอ ตะโพก และข้อเท้า

2. ศรัทธาทางธรรมชาติ

ประเทศในแถบร้อน มักจะได้รับความทรมาณจากพวกสัตว์ต่าง ๆ และแมลง เขาจึงหาวิธีโดยพอกร่างกายไว้ด้วยโคลน กระ โปรงทำด้วยหญ้า เช่น พวกชาไวเอียน ที่อยู่แถวทะเลแปซิฟิกปัจจุบันก็ยังนั่งกันอยู่และพวกโมซันนิค เผ่าไซบี อย่างไรก็ตาม กระ โปรงหญ้าที่เขาคิดว่าจะป้องกันแมลงก็กลับกลายเป็นที่เก็บแมลงมากกว่า มนุษย์อีกเผ่าหนึ่ง คือ อีนู (Ainu) ชาวพื้นเมืองของญี่ปุ่น รู้จักกางเกงขาวาว เพื่อป้องกันสัตว์และแมลงได้

3. สภาพกิจการงานที่ทำ

หนังสัตว์และเดววัลย์ที่เต็มไปด้วยไขมันนั้น บางทีก็ใช้เพื่อป้องกันอันตรายจากภายนอก เช่น การเดินป่าเพื่อหาอาหาร มนุษย์ก็ใช้หนังสัตว์และไขมันเพื่อป้องกันการถูกหนามเกี่ยว และสัตว์ก็คดอต่อมาเจริญขึ้นก็สามารถเอาใบจากต้นผ้าที่ใช้ผลิตก็มีมากมายหลายชนิดดังนั้นสมัยศตวรรษที่ 19 ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริมาณสื่อมีการวิวัฒนาการมากขึ้น มีผู้คิดประดิษฐ์เสื้อผ้าพิเศษ ซึ่งตรงกับความต้องการของผู้สวมใส่
 คนงานอุตสาหกรรมทุกประเภท ข้าราชการพลเรือน คนกวาดถนน ทหาร ตำรวจ พนักงานดับเพลิง
 ฯลฯ เหล่านี้เป็นต้น

4. ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม และศาสนา

เมื่อมนุษย์มีสติปัญญามากขึ้น มีการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มชน และจากการอยู่ร่วมกันเป็นหมู่เป็น
 กลุ่มนี้เอง ก็จำเป็นต้องมีระเบียบ และกฎเกณฑ์ในอันที่จะอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุขไม่มีการรุกราน ซึ่ง
 กันและกัน การปฏิบัติต่อกันมานี้เองจึงได้กลายเป็นขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมใน
 ที่สุด ในสมัยโบราณ มนุษย์ต้องการฉลองประเพณีสำคัญ ๆ เช่น การเกิด เริ่มโต การตาย การเกี่ยว
 หรือเข้าสังคมกับกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งในการงานนี้เขาก็จะแต่งตัวประดับ ประค่างกายด้วยเครื่องประดับ
 ต่าง ๆ เช่น ขนนก หนังสัตว์ และการทาสีตามร่างกาย การสัก เจาะ บางครั้งก็ทำลวดลายต่าง ๆ ของ
 ร่างกาย เพื่อแสดงยศหรือตำแหน่ง ปัจจุบันก็ยังคงมีอยู่ ส่วนมากก็จะเป็นชนพื้นเมืองที่อยู่ลึกเข้าไปในป่า
 และยังไม่เจริญ

การทาสี ตามร่างกายแม้จะไม่ทำให้ร่างกายบาดเจ็บ เป็นกรประดับที่ถาวรถือว่าเป็นการ
 ประดับร่างกายอย่างหนึ่ง มนุษย์ได้นำเอาความคิดเหล่านี้มาประยุกต์ให้เข้ากับโลกปัจจุบัน โดยผลิตเป็น
 เครื่องสำอางชนิดต่าง ๆ ดังที่นิยมใช้กันอยู่ทุกวันนี้ เช่น ลิปสติก อายแชโดว์ ฯลฯ เป็นต้น

การสัก เป็นการทำให้ร่างกายเจ็บปวดเพียงเล็กน้อย หากแต่รอยสักนี้จะอยู่ได้นาน ตามธรรม-
 เนียมของหญิงสาว “ ผ่านาคอนด์ ” จะต้องสร้างลวดลายขึ้นมาบนแผ่นหลัง โดยวิธีให้ผู้ชำนาญในการนี้
 แหวะผิวหนังให้เป็นร่อง แล้วอัดด้วยดินผงให้นูนขึ้นมาทำให้เกิดเป็นลวดลายเหมือนผืนผ้าที่ปักด้วยเส้น
 ไหม ถือกันว่าหญิงสาวที่ลวดลายจะถูกกล่าวหาว่าขี้อ่อนที่สุด และหมดโอกาสที่จะมีคู่ครองตลอดชีวิต
 การสักใบหน้าให้เป็นลวดลายแปลก ๆ เป็นประเพณีอย่างหนึ่งของสาว ๆ ผ่านาคอนด์ เริ่มจากการสัก
 เพื่อให้ดูน่าเกลียด ป้องกันเพื่อไม่ให้พวกข้าทาสที่กล้าดื้อสนใจจับตัวไปข่มขืน จึงกลายเป็นประเพณีที่
 เห็นว่าสวยงามสำหรับชายเผ่าเดียวกัน ในภายหลังพร้อมกับเพิ่มการเจาะริมฝีปากบนและตั้งหูใส่
 เครื่องประดับขึ้นอีกด้วย ด้วยเหตุที่การแต่งกายของมนุษย์เราคิดแยกกันออกไปแล้วแต่สภาพของ
 สิ่งแวดล้อม และความจำเป็นนี้เอง เมื่อนำมารวบรวมเข้าจึงกลายเป็นขนบธรรมเนียมประเพณีและ
 วัฒนธรรมในการแต่งกายของแต่ละชนชาติในที่สุด

ศาสนา ศาสนามีบทบาทสำคัญในการแต่งกายเช่นกัน จะเห็นได้จากสมัยที่เกิดสงครามทาง-
 ศาสนาขึ้น เช่น “ สงครามครูเสด ” เป็นสงครามที่ยืดเยื้อมานานกว่า 300 ปี มีการรบพุ่งกันตลอดเวลา
 การปะทะกันตัวต่อตัว และกินระยะเวลายาวนานมาก ความสัมพันธ์ระหว่างข้าศึกที่เกิดขึ้น มีการ
 แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน และเมื่อเหตุการณ์สงบลงผล
 จากสงครามทำให้ทรัพยากรต่าง ๆ สูญเสียไปมากความเจริญในด้านต่าง ๆ ก็ได้ปิดเงียบลงมาเพื่อฟื้นฟูอีก
 ครั้งหนึ่งในสมัยศตวรรษที่ 16 วิวัฒนาการ การแต่งกายจะเฟื่องฟูมากในสมัยนี้

เอกลัทธิเป็นอิสระแห่งวัฒนธรรมไทย วิวัฒนาการแห่งพิธีกรรมไทย เมื่อมนุษย์ได้หันไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ความต้องการความพึงพอใจในเพศตรงข้าม

เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มนุษย์มีความต้องการแต่งตัวแตกต่างกัน เช่น เราเริ่มเติบโตเข้าวัยรุ่นหนุ่มสาว มีความสมบูรณ์ทางเพศ เป็นธรรมชาติที่ต้องทำตัวเองให้เป็นที่ดึงดูดใจแก่เพศตรงข้ามการแต่งกายดีขึ้น รู้จักสวยและงามมีการจับจ่ายในเรื่องเสื้อผ้ามากขึ้น ผู้สนองความต้องการเหล่านี้ได้ก็คือ นักออกแบบเสื้อผ้าที่มีชื่อเสียงต่าง ๆ เกิดขึ้น ได้พยายามออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายให้เหมาะสมกับลักษณะที่แตกต่างกันออกไปตามระดับของสังคม และเศรษฐกิจ

6. สภาพแวดล้อม ฐานะ และเศรษฐกิจ

ในแต่ละสภาพของสังคมนั้นย่อมไม่เหมือนกัน สภาพของเศรษฐกิจจะควบคู่กันไปด้วยในการที่มนุษย์เรามีการแต่งกายที่ต่าง ๆ ไปนั้น สภาพของสังคมและเศรษฐกิจ ก็เข้ามามีบทบาทอยู่ด้วยเช่นกัน สังคมในขณะนี้มีหลายระดับชั้นและแบ่งกันตามฐานะทางเศรษฐกิจด้วย เช่น ชั้นระดับเจ้านาย ชั้นผู้ใหญ่ ชาวบ้าน และชนชั้นกรรมกร ซึ่งแต่ละลักษณะจะบ่งชี้ว่าผู้แต่งอยู่ในฐานะระดับอย่างไร และยังบ่งถึงสภาพสังคมของเขาเหล่านี้ด้วย จากมูลเหตุทั้งหมดนี้พอที่จะเป็นสาเหตุได้ว่า ทำไมมนุษย์จึงมีการแต่งกายที่ต่างกัน และเครื่องนุ่งห่มในสมัยเริ่มแรกมีลักษณะอย่างไร ใช้อะไรทำ และห่อหุ้มร่างกายโดยวิธีใด ในบรรดาชาติต่าง ๆ ที่มีความเจริญและวัฒนธรรมสูง และเป็นต้นฉบับของการแต่งกาย คือ ชาติอียิปต์ มีความเจริญประมาณ 2,000 ปีก่อน ค.ศ. 525 ชาติที่ 2 รองมาจากอียิปต์ ก็คือ กรีก และต่อมาคือ โรมัน ต่อจากนั้นก็จะมีเหตุการณ์ต่าง ๆ เข้ามามีบทบาทในการแต่งกายมาก ทำให้การแต่งกายเปลี่ยนแปลงไปตามวิวัฒนาการของโลก

สาเหตุที่มนุษย์มีความจำเป็นต้องแต่งกายแตกต่างกันมีมาจากจุดมุ่งหมาย เพื่อปกปิดร่างกาย ต้องการความอบอุ่น ป้องกันสัตว์และแมลง และเครื่องแต่งกายก็แบบที่แตกต่างกันออกไปตามมูลเหตุดังนี้คือ สภาพภูมิอากาศ ศรัทธาทางธรรมชาติ สภาพกิจการงานที่ทำ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม และศาสนา ความต้องการดึงดูดใจเพศตรงข้าม และสภาพแวดล้อมทางฐานะ และเศรษฐกิจ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนแต่ส่งผลให้มนุษย์มีความแตกต่างกันในเรื่องของการแต่งกาย

2.2 การแต่งกายยุคต่าง ๆ

2.2.1 สมัยสุโขทัย

ลักษณะการแต่งกายของชาวสุโขทัยของสตรีส่วนมากจะนุ่งผ้ายาวครึ่งแข้งรัดก้นทับซ้อนมากชั้น มีเข็มขัดขนาดใหญ่คาดทับ สมชายแสดงกลางประบ่า มีผ้ารัดต้นคอกำไลข้อเท้า ลักษณะการแต่งกายของเพศชาย ทรงผมเกล้าขึ้นเหนือศีรษะ มีเครื่องประดับต่าง ๆ (กรมศิลปากร, 2525: 122-165)

2.2.2 สมัยอยุธยา

ลักษณะการแต่งกายทั้งเพศชายและเพศหญิงของชาวอยุธยา ชอบแต่งกายน้อยชิ้นลง ชอบผ้าสีเอต่าง ๆ นุ่งสำหรับส่วนล่างของร่างกาย ส่วนบนนั้นผู้ชายใส่เสื้อชั้นในแขนครึ่งท่อน ส่วนหญิงมีผ้าบาง ๆ ครอบอก ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พาดไหล่หรือปิดหน้าอก บนศีรษะมักมีปิ่นปัก และสวมแหวนทอง ที่นิ้วมือ ห่มผ้าสไบเฉียง ชายนุ่งโจง กระเบน ทรงผมแทรกกลางเกล้าลงทรง ทรงผมของเด็กไทยที่เด่น ๆ มี 4 แบบคือ ผมจุก ผมเกละ ผมโก๊ะ และผมเปีย ซึ่งเป็นการไว้ทรงผมสมัยก่อนนอกจากจะเป็นประเพณีแล้วยังแอบแฝงอยู่กับความเชื่อต่าง ๆ มากมาย (กรมศิลปากร, 2525: 122-165)

2.2.3 สมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น-กลาง

ในสมัยรัชกาลที่ 1 เมื่อ พ.ศ. 2331 ห้ามมิได้ให้คนธรรมดาสามัญแต่งตัวเทียบมาเจ้า เจ้าน มิให้ห่มผ้าสีต่าง ๆ เกี้ยวกำไล จี๋กุดัน แหวนลงยา เข็มขัดประจำยามตัดดอกไม้ นุ่งผ้าแดง ผ้าชมพู พอมารถึงรัชกาลที่ 5 ได้มีเครื่องแบบสำหรับข้าราชการ เช่น พ.ศ. 2413 ทหารมหาดเล็กมีชุดประจำ 2415 ข้าราชการพลเรือนมีชุดสีต่าง ๆ ประจำกระทรวง มีชุดพระราชทาน “ เสื้อราชปะแตน ” หรือที่เรียกว่าชุดขาวในใจจวบจน สตรีนุ่งโจงกระเบนเกือบทั้งหมด แต่ตัวเสื้อนิยมผ้าแพรไหม ผ้าลูกไม้ตัดแบบตะวันตก ให้ไว้ผมยาวสวมถุงเท้ารองเท้า เริ่มใช้เครื่องสำอางนิยมใช้เครื่องประดับเหมือนชาวตะวันตก เช่น สร้อยข้อมือ แหวน กำไล ตุ้มหู เข็มขัดเงิน ทอง นาก (กรมศิลปากร, 2525: 122-165)

2.2.4 สมัยหลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475

การแต่งตัวในช่วง พ.ศ. 2493-2500 มีการเปลี่ยนแปลงที่เด่นชัดคือ ฝ่ายหญิงใส่กระโปรงนิวดูคจะเปลี่ยนเป็นกระโปรงบาน กระโปรงสู่มักกางเกงสามส่วน ผมหักหยิก วยุ่นสมัยรัฐบาลจอมพลสฤษดิ์ ณะรัชต์ มีลักษณะเด่น ๆ คือ นุ่งกางเกง ขาลับ เสื้อฟอง ซึ่งได้รับอิทธิพลจากดารากาพยนตร์ประเภท ร็อค แอน โรล การคลั่งไคล้ตามอย่างคารา พ.ศ. 2503 สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถได้โปรดเกล้าฯ ให้หม่อมหลวง มณีรัตน์ บุญนาถ คิดแบบเสื้อผ้าขึ้นใหม่เพื่อใช้เป็นชุดประจำชาติ ซึ่งภายหลังเราเรียกว่า ชุดไทยพระราชานิยม ซึ่งมีอยู่ 8 แบบ คือ ไทยเรือดั้น ไทยจิตรดา ไทยอมรินทร์ ไทยบรมพิมาน ไทยจักรี ไทยกุสิต ไทยจักพรรดิ และไทยสิวลัย ในช่วงปีพ.ศ. 2511 กระโปรงสั้นเหนือเข่า หรือที่เรียกว่ามินิสเกิร์ต ได้รับความนิยมมาก ถ้าเลยเข่าเรียกว่ากระโปรงมิดี และถ้ายาวมาจนถึงส้นเท้า เรียกว่ากระโปรงแม็กซี่ รองเท้าหนา ๆ สูง ๆ ก็ได้รับความนิยม ซึ่งปัจจุบันเรียกว่า ส้นตึก และพอถึงประมาณ พ.ศ. 2417 ความเป็นนิยมก็ลดน้อยลง ทรงผมฮิปปีเป็นแฟชั่นที่เกิดขึ้นในช่วง พ.ศ. 2513 เป็นทรงผม ที่แสดงถึงความอิสระ กางเกงเต๊ฟและกางเกงมอดก็เกิดขึ้นในช่วงนี้เช่นกัน การแต่งกายของวัยรุ่นช่วงนี้ได้รับอิทธิพลจากภาพยนตร์ นักจัดรายการวิทยุ โทรทัศน์ และชาวตะวันตกอย่างมาก ปัจจุบันการแต่งกายของคนไทยโดยทั่วไปเป็นแบบเรียบ ๆ ชายสวมกางเกงใส่เสื้อเชิ้ต หากต้องการแต่งอย่างทางการ เช่น เข้าพิธีไปร่วมในงานก็ใส่เสื้อพระราชทาน ส่วนผู้หญิงก็นิยมออกแบบเสื้อ กระโปรง หรือกางเกงแบบต่าง ๆ ที่หลากหลาย สำหรับมีอายุผู้สูงอายุตามจังหวัด ผู้มีอาชีพพ่อค้าแม่ค้ายังนิยมนุ่งผ้าถุง โสร่ง สำหรับผู้ต้องการแต่งอย่างเป็นทางการ ไปงานพิธี อาจแต่งชุดไทยพระราชานิยมตามกำลังและความสามารถ (กรมศิลปากร, 2525: 122-165)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.5 เครื่องแต่งกายในสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

มีการพัฒนาเครื่องแต่งกายสตรีในหลายรูปแบบ เช่น กระโปรงนิวลูก นิยมกันเมื่อประมาณ พ.ศ. 2493 เป็นกระโปรงรัดสะโพก ตัวยาว ปลายบาน บางครั้งจับจีบรอบชายกระโปรง และกระโปรงทรงวงกลม และครึ่งวงกลมตัดเย็บเป็นกระโปรงบาน เวลานั่งลงกับพื้นกระโปรงจะสามารถแผ่ขยายเป็นวงกลมได้รอบตัว แบบเสื้อ ได้มีการปรับเปลี่ยนแบบให้เข้ากับกระโปรง มีผ้าเนื้อขาว ตรง เสื้อรัดรูป เสื้อเอวลอยรัดรูป คอเสื้อมีหลายแบบ เช่น คอตัววี คอตัวยู คอสั้น คอแหลม กอกลม และคอใ้บาน ส่วนปกเสื้อก็จะมีหลายแบบเช่น ปีกขนนก ปกกล้วยหอม ปกกะลาสี ปกเจ็ด และปกสาวาย เป็นต้น (คณะกรรมการแต่งกายไทย, 2543: 375)

การแต่งกายยุคต่าง ๆ ของคนไทยในสมัยก่อนนั้นไม่ว่าจะเป็นยุคสมัยใดล้วนมีความเป็นเอกลักษณ์และความแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ เช่น ทรงผม เสื้อผ้า กระโปรง หรือแม้กระทั่งรองเท้าก็ได้มีการพัฒนาและส่วนหนึ่งได้รับอิทธิพลมาจากตรา จึงจะเห็นได้ในสมัยหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.2475 การแต่งกายในช่วง พ.ศ.2493-2500 มีการเปลี่ยนแปลงที่เด่นชัดก็คือ ฝ่ายหญิงสวมกระโปรงนิวลูก จะเปลี่ยนเป็นกระโปรงสู่มักี กางเกงสามส่วน ผมหัดหยิก และวัยรุ่นสมัยรัฐบาลจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ มีลักษณะเด่น ๆ ก็คือ บ่วงกางเกงขาลีบ เสื้อฟอง ซึ่งได้รับอิทธิพลจากดารานาฏศิลป์ประเภทเรือก แอน โรส การคลั่งไคล้ตามดารานี้อย่างมาก เพราะนั้นเราจะเห็นได้ว่าอิทธิพลของสื่อและแฟชั่นเริ่มเข้ามามีบทบาทมากในยุคนี้

2.3 ประวัติชุดนิสิตนักศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของประเทศไทย ถือกำเนิดจากสำนักฝึกหัดวิชาข้าราชการฝ่ายพลเรือนซึ่งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งเมื่อ พ.ศ. 2442 ต่อมาได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนมหาดเล็กเมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ.2445 หลังเสด็จขึ้นครองสิริราชสมบัติเพียง 52 วัน พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สถาปนาโรงเรียนมหาดเล็กเป็นสถาบันอุดมศึกษา พระราชทานนามว่าโรงเรียนข้าราชการพลเรือนของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2453 หลังจากได้พัฒนามาตรฐานการศึกษาให้ดีขึ้นในระดับหนึ่ง พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สถาปนาขึ้นเป็น “ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ” ให้เกิดขึ้นตามพระราชปรารภ ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ให้มีมหาวิทยาลัยในเมืองไทยในรัชสมัยของพระองค์ และเป็นการเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระบรมราชชนกของพระองค์ เมื่อวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2459 “ เมื่อได้กล่าวถึงโรงเรียนนี้ว่าจะเป็นการสงเคราะห์แต่ตระกูลเจ้านายคั้งนี้ ใ้ว่าจะล้มตระกูลข้าราชการและราษฎรเสียเมื่อไร โรงเรียนที่มีอยู่แล้วและที่จะตั้งขึ้นต่อไปภายหน้าโดยมากได้คิดจัดการโดยอุตสาหที่เต็มกำลังที่จะให้เป็นการเรียบริ่ชพร้อมเพรียงเหมือนอย่างไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงเรียนนี้และจะคิดให้แพร่หลายกว้างขวางเป็นที่คนเรียนได้มากขึ้นกว่าแต่ก่อน ทั้งจะมีโรงเรียนวิชาอย่างสูงขึ้นไปอีก ซึ่งได้กำลังคิดจัดอยู่บัดนี้ เจ้านายราชตระกูลตั้งแต่ลูกหลานเป็นต้นไปตลอดจนราษฎรที่ต่ำสุด จะได้มีโอกาสเล่าเรียนเสมอกัน ไม่ว่าเจ้า ว่าขุนนาง ว่าไพร่ เพราะฉะนั้นจึงบอกไว้ว่าการเล่าเรียนในบ้านเมืองเราจะเป็นข้อสำคัญหนึ่งซึ่งฉันจะอุตสาหะจัดให้เจริญขึ้นจนได้” พระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวที่อัญเชิญมานี้ แสดงให้เห็นความสำคัญอย่างยิ่งที่ได้มหาวิทยาลัยนี้เป็นแหล่งให้ความรู้ ฝึกอบรม ชักจูง ให้ผู้เรียนมีความรู้ คุณธรรม จริยธรรม เพื่อพร้อมที่จะเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ เป็นข้าราชการที่อุทิศตนให้เพื่อสนองพระคุณแผ่นดิน ด้วยเหตุที่เป็นสถาบันซึ่งได้รับพระราชทานกำเนิดจากสมเด็จพระปิยมหาราชเป็นมหาวิทยาลัยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จากประกาศพระบรมราชโองการในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงมีลักษณะเฉพาะของตนเองมีกฎหมาย ระเบียบคำสั่ง และวัฒนธรรมองค์กร ซึ่งมีหลักการ เหตุผล และวิวัฒนาการสมสมัย และนำสังคมในสิ่งที่ถูกต้องดีงามตลอดมา สาเหตุที่ควรทราบมีหลายประการดังนี้ (มนัสศักดิ์ สุทรเสณี, 2548: 15)

2.3.1 ประวัติเครื่องแบบนิสิตหญิง

ในปี พ.ศ. 2477 เมื่อจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยรับนิสิตหญิงรุ่นแรกเข้าเรียนที่คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยได้กำหนดเครื่องแบบนิสิตหญิง ขึ้นดังนี้ คือ เสื้อขาวแขนยาวถึงข้อมือ ผ้านุ่งสีน้ำเงิน รองเท้าสีดำ และในวันที่ 16 กันยายน 2481 มหาวิทยาลัยได้กำหนดเครื่องแบบนิสิตหญิงเป็น 2 แบบ คือ เครื่องแบบปกติชั้นที่ 1 กับเครื่องแบบปกติชั้นที่ 2 เครื่องแบบปกติชั้นที่ 1 ใช้ในโอกาสพิเศษ หรือพิธีการสำคัญเครื่องแบบปกติชั้นที่ 2 ใช้ในบริเวณมหาวิทยาลัย และใช้ในการเรียนตามปกติ และชุดเครื่องแบบปกติแบบที่ 1 เสื้อแขนยาวสีขาวเนื้อหยาบกว่าเสื้อชั้นที่ 2 (ใช้สวมทับเสื้อชั้นที่ 2) ที่คอหน้าอก และปลายเสื้อเดินริมชมพู ด้านหน้าติด “ดุมมหาดเล็ก” เป็นโลหะเงินคุณพระเกี้ยว 2 แถว แถวละ 3 เม็ด ปลายแขนมีดุมมหาดเล็ก ข้างละ 3 เม็ด ชุดภายใน ใช้เครื่องแบบปกติชั้นที่ 2 ก่อนสวมทับเสื้อข้างต้น ชุดเครื่องแบบปกติชั้นที่ 2 หมวกเสี้ยนตาล หรือกำไลาน สีธรรมชาติ มีแถบสีกรมท่าคาดรอบ แล้วผูกสายเป็นโบหุกระต่าย เสื้อแบบครึ่งตัว แขนสั้น ส่วนยาวของเสื้อให้ยาวเลยสะเอวเล็กน้อย คอเสื้อแบบเสื้อเชิ้ตนิสิตชาย เดินตะเข็บตามรูปคอให้ปรากฏตะเข็บด้านนอก สามเหลี่ยมเป็นสายตรง ขนาดพองาม เข็มขัดสีดำด้านหนึ่ง อีกด้านหนึ่งเป็นสีน้ำตาลไหม้ หัวเข็มขัดโลหะเงินสีเหลี่ยมจัตุรัสคุณพระเกี้ยว ผ้าสีกรมท่าตัดแบบผ้าถุง ปลายผ้าถุงให้อยู่กึ่งกลางของข้อเท้ากับหัวเข่า ถุงเท้าสีขาวยาว พับข้อเท้าพอสมควร หรือใช้ถุงเท้ายาวสีเนื้อ รองเท้าสีดำ ขาว หรือสีเรียบ ส้นเคี้ยว ไม่มีลวดลาย (มนัสศักดิ์ สุทรเสณี, 2548: 15)

2.3.2 ประวัติเครื่องแบบนิสิตหญิง ช่วงที่ 3 ช่วงยุวนารี

ในปี พ.ศ. 2483 ได้เพิ่มเครื่องแบบยุวนารีขึ้น ซึ่งนิสิตต้องใส่แสดงในวันฝึกและอบรมยุวนารี ต่อมาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ออกคำสั่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ 71/2507 ว่าด้วยเครื่องแบบนิสิต

เอกสาร เป็นเอกสารที่ลงวันไว้สักระยะหนึ่งเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นประโยชน์ประการใด

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชายและนิสิตหญิงสัง ฆ วันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2507 หลังจากนั้นได้มีประกาศและระเบียบเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมอีกหลายฉบับ จนล่าสุดมีประกาศจากมหาวิทยาลัย เรื่อง ชุดเครื่องแบบปกติของนิสิต ที่กำหนดรูปแบบของชุดนิสิตออกมาเป็นมาตรฐาน และนำมาบังคับใช้ในปี พ.ศ. 2533 จนถึงปัจจุบัน (มนัสศักดิ์ สุนทรเสณี, 2548: 15)

2.3.3 เครื่องแบบนิสิตหญิงปัจจุบัน

เสื้อ ทำด้วยผ้าสีขาว ไม่มีลวดลาย มีความหนาพอสมควร ตัวเสื้อขนาดพองาม คอเสื้อแบบคอเชิ้ต ปลายแหลม ปกยาวพอสมควร เดินตะเข็บตามขอบปก ให้ปรากฏตะเข็บข้างนอกด้วย ความยาวของตัวเสื้อให้เลยสะเอวเล็กน้อย เพื่อให้กระโปรงทับได้มิดชิด สาข่าเป็นสาขขนาดพองาม ด้านหลังของตัวเสื้อที่กึ่งกลางตัวได้สาขทำจีบชนิดกรีบกว้าง 3 ซม. 1 จีบ ด้านหน้าผ่าอกตรงโดยตลอด มีสาขกว้างขนาด 3 ซม. ติดคุมโลหะสีเงินขนาดเล็กคูณเป็นรูปพระเกี้ยว 5 คูม แขนเสื้อเป็นแขนสั้น หนี้อข้อศอก 2 ซม. ปลายแขนมีผ้าอีกชั้นหนึ่งตลบขึ้น ส่วนที่กลมกลับตรงท้องแขนกว้าง 3 ซม. ตรงหลังแขนกว้าง 6 ซม. การเดินตะเข็บตัวเสื้อทุกตะเข็บให้เดินตะเข็บคู่ เข็มขัด เข็มขัดหนังทำด้วยสั๊กหลาด หรือนั่งกลับสีน้ำตาลเข้ม กว้าง 3.5 ซม. เป็นเข็มขัดรูปปลายแหลม หัวเข็มขัด ทำด้วยโลหะสีเงินเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส ขนาด 4 ซม. คูมเป็นรูปพระเกี้ยว คาดทับรอยต่อที่กระโปรงทับเสื้อ ห้ามใช้เข็มขัดแบบอื่นนอกจากที่ระบุไว้นี้ เข็มขัด เข็มขัดหนังทำด้วยสั๊กหลาด หรือนั่งกลับสีน้ำตาลเข้ม กว้าง 3.5 ซม. เป็นเข็มขัดรูปปลายแหลม หัวเข็มขัด ทำด้วยโลหะสีเงินเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส ขนาด 4 ซม. คูมเป็นรูปพระเกี้ยว คาดทับรอยต่อที่กระโปรงทับเสื้อ ห้ามใช้เข็มขัดแบบอื่นนอกจากที่ระบุไว้นี้ คราพระเกี้ยวตามแบบของมหาวิทยาลัย ทำด้วยโลหะสีเงินสูง 3 ซม. ประดับที่อกเสื้อเบื้องขวา กระโปรงทำด้วยผ้าสีกรมท่าหรือสีดำ ไม่มันแวววาว ไม่มีลวดลาย ความยาวคลุมเข่า แบบเรียบร้อยรัดคูม ห้ามใช้ผ้าอื่น ผ้าสั๊กหลาด ผ้าลูกฟูก ผ้าลูกไม้ รองเท้า รองเท้าหุ้มส้นหรือมีสายรัดส้น แบบสุภาพ สีดำ ขาว น้ำตาล กรมท่า หรือเทา (มนัสศักดิ์ สุนทรเสณี, 2548: 15)

เสื้อเครื่องแบบนิสิตหญิง ประกอบไปด้วย (มนัสศักดิ์ สุนทรเสณี, 2548: 15)

1. เดินตะเข็บตามขอบ ให้เห็นตะเข็บข้างนอก
2. พระเกี้ยว
3. ผ่าอกตรงโดยตลอด ติดกระคุมโลหะสีเงิน คูมเป็นรูปพระเกี้ยว 4 คูม
4. ผ้าสีขาวเกลี้ยงไม่มีลวดลาย ให้ชายเสื้อยาวเลยสะเอวเล็กน้อย
5. คอเชิ้ตปลายแหลม ปกยาวพอสมควร
6. สาขหลังขนาดพองาม
7. ปลายแขนมีผ้าอีกชั้นหนึ่งตลบขึ้นตรง ท้องแขนกว้าง 3 ซม. หลังแขนกว้าง 5 ซม.
8. จีบชนิดกรีบกว้าง 2.5 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยยังได้ออกเป็นระเบียบ ประกาศเรื่องการแต่งกายของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อเป็นแนวปฏิบัติสำหรับนิสิตที่จะแต่งกายได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะด้วย

จากประวัติความเป็นมาของชุดนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยทุกคนจึงควรภาคภูมิใจที่ได้เป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกคนต้องถือเป็นหน้าที่ที่ต้องรักษาเกียรติของสถาบัน ต้องร่วมกันดำรงรักษาไว้ซึ่งความเป็นระเบียบเรียบร้อย ร่วมกันรักษาวัฒนธรรมอันดีงามของไทย รวมไปถึงวัฒนธรรมที่ลงความเป็นเอกลักษณ์ และคุณค่าของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อาทิเช่น เครื่องแบบนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นอกจากนั้นเครื่องหมายพระเกี้ยว ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย เป็นเครื่องหมายที่ได้รับพระราชทาน นิสิตทุกคนจึงควรตระหนักถึงพระมหากษัตริย์คุณ

2.4 ความหมายของแรงจูงใจและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคล

2.4.1 ความหมายของแรงจูงใจ (motivation)

หมายถึง เป็นสภาวะอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้น ที่ทำให้บุคคลมีพลังที่จะแสดงพฤติกรรมที่มีทิศทางหรือจุดมุ่งหมายซึ่งสาเหตุที่ทำให้เกิดแรงจูงใจหรือแรงผลักดันพฤติกรรม อาจมีได้หลายอย่าง เช่น อารมณ์ เป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่ทำให้คนเราแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ และอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดแรงจูงใจคือความต้องการ (need) (ชัยยะ บุปผเวส และคณะ, 2534: 140-141)

แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่บุคคลคาดหวังโดยที่สิ่งนั้นอาจเป็นสิ่งที่บุคคลพึงพอใจก็ได้ ความคาดหวังนี้เป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรม ซึ่งกระบวนการที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เรียกว่า การจูงใจ (Motivation) ซึ่งแรงจูงใจประกอบไปด้วย (ดวงกมล เวชบรรยงรัตน์ และคณะ, 2531: 168)

1. เป็นพลังงานที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรม
2. เป็นตัวกำหนดทิศทางและเป้าหมายของพฤติกรรม
3. เป็นตัวกำหนดความพยายาม

เหตุจูงใจ หมายถึง วิธีการที่ชักนำให้ผู้อื่นตัดสินใจพฤติกรรมปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ (สมพงษ์ เกษมสิน, 2516: 44)

เหตุจูงใจ หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลเป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรม (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2518: 18)

การจูงใจ (Motivation) หมายถึง การที่ตัวเราถูกกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อบรรลุเป้าหมายที่เราตั้งไว้ (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2535: 51-53)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.2 ความหมายของพฤติกรรม

หมายถึง การกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึก เพื่อตอบสนองสิ่งเร้า (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542: 25)

แรงจูงใจมีอิทธิพลเป็นแรงผลักดัน ใ้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือจุดมุ่งหมาย ซึ่งสาเหตุที่ทำให้เกิดแรงจูงใจหรือแรงผลักดันพฤติกรรม อาจมีได้หลายอย่าง เช่น อารมณ์ เป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่ทำให้คนเรแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ และอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดแรงจูงใจคือ ความต้องการ (need) เช่น ต้องการที่จะสวมใส่เสื้อผ้าที่รัด และกระโปรงที่สั้นเพื่อดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้าม และให้เพื่อนในกลุ่มหรือว่าสังคมยอมรับตัวเองว่าเป็นคนที่ทันสมัย

2.5 ปัจจัยของสื่อที่มีผลต่อการแต่งกาย

สื่อเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการแต่งกายของบุคคลโดยทั่วไป โดยเฉพาะในปัจจุบันผู้หญิงต้องสวมกางเกงรัดเอวต่ำ เน้นสัดส่วน มีริ้วสีขาวจากการกักตึงบริเวณต้นขา และสะโพก เพื่อดึงดูดสายตาผู้ชาย โดยไม่ได้คำนึงถึงยี่ห้อ ขอเพียงได้เนื้อผ้า รูปทรง ถูกใจก็เพียงพอ แต่ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย จะต้องการแบบกางเกงยีนส์ที่ ยิ่งเก๋ยิ่งขาดก็ได้รับความนิยม และในปัจจุบันการแต่งกายของผู้หญิงที่ตอนนี้ไม่ว่าจะเป็น เสื้อผ้า หน้า และทรงผมที่ไม่มีแฟชั่นใดที่ถูกใจวัยรุ่นเท่ากับแฟชั่นของประเทศ “ ญี่ปุ่น ” ไม่ใช่แฟชั่นธรรมดาแต่เป็น “ ยูนิ-ฟอร์ม ” ของบรรดานิสิต นักศึกษาในรั้วมหาวิทยาลัย ที่ต้อง “ รัด สั้น ผ่า ” เท่านั้นจึงจะได้รับความนิยม จากเครื่องแบบนักศึกษาที่ทรงความขลัง กลายมาเป็นการโชว์เนื้อหนัง มังสาเริ่มตั้งแต่ เสื้อขาวที่ “ รัดตัว ” จนอกตั้ง เท่านั้นยังไม่พอความพิศของสื่อทำให้ปริจมองเห็นเข้าไปถึงร่องอก จากขนาดของเสื้อผ้าที่มีขนาดเล็กที่สุดคือเบอร์ S แต่ในปัจจุบันขนาดที่ได้รับความนิยมมักเป็นเบอร์ XS กระโปรงนักศึกษาสีดำที่สมัยก่อนต้องยาวแค่เข่า แต่ปัจจุบันนี้กลายเป็นที่ล้าสมัย ปัจจุบันต้องสั้นแค่ครึ่งสองทศิบนอกจากนั้นยังต้องผ่าหน้า ผ่าหลัง หรือก็ไม่ผ่าข้างเพื่อโชว์ริ้วขา ไ้ลงมาด้วยร่องเห่าจากที่เคยใส่ คัดชู หรือร่องเท้ารัดสั้น ปัจจุบันต้อง “ เผลือยสั้น ” แกรมสีสั้นต้อง จัดจ้านจึงจะไม่ “ ตกยุค ” (เสริมศักดิ์ เจริญผล, 2549: 12)

ชุดนักศึกษาแบบใหม่ที่ตัดตามกระแสที่นักศึกษาหญิงนิยมสวมใส่กัน ต้องมีขนาดเล็กที่สุดคือ SSS ซึ่งเล็กมาก เน้นสัดส่วนและรัดรูป ตามสมัยนิยม เพราะเครื่องแบบที่บรรดานักศึกษาหญิงเหล่านี้สวมใส่ไม่เหมาะสมกับการเป็นนักศึกษาเพราะมีขนาดเล็ก ทั้งรัด ทั้งสั้น แต่ในประเด็นนี้ไม่ใช่ความผิดของร้านตัดเสื้อหรือตัวนักศึกษาเพียงอย่างเดียว บรรดาคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยต่างๆ ก็น่าจะช่วยกันสอดส่องดูแล ไม่ให้เหล่านักศึกษาแต่งตัวจนเกินงาม เกินความเหมาะสมของคำว่านักศึกษา (รักเกียรติ สมานสุข, 2549: 14)

ชุดนักศึกษายุคนี้ ที่บรรดาหนุ่มๆ สาวๆ นิยมสวมใส่กันดูไม่ค่อยเป็นชุดนักศึกษา เพราะทั้งเล็กเอทั้งรัด ที่สำคัญเมื่อสวมใส่แล้วจะเห็นเรือนร่างกันอย่างฉูดฉาด จากการสำรวจวิจัยว่าจำหน่ายชุดนักศึกษา ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตามแหล่งต่างๆ ทั้งย่านมาบุญครอง โบ๊บนั่นซ่า ลาดพร้าว บางลำภู เหมือนกันหมด ชุดนักศึกษาที่ตัดออกมาวางจำหน่ายจะเป็นขนาดเล็กพอดีตัว ใหญ่กว่ารูปร่างประมาณนิ้วสองนิ้ว ชุดนักศึกษาเปลี่ยนไปมากเพราะชุดนักศึกษาถึงแฟชันมากขึ้น ต้องมีลวดลายมากขึ้น ต้องรัดรูป ใครที่ตัดเก่าแก่เดิมๆ เสื้อใหญ่ๆ เรียบๆ มักขายไม่ได้เพราะนักศึกษามองว่าล้าสมัย (สุนาลี สิงห์คณิ, 2548: 14)

การแต่งกายของวัยรุ่นหญิงในปัจจุบันต้องกางเกงเอวต่ำ เสื้อสายเดี่ยว เสื้อเกาะอก และ ลำสุด มีกระโปรงมินิสีเก๋คตินิดสั้นมาก ๆ และกำลังเป็นที่นิยมสำหรับกลุ่มวัยรุ่นและนักศึกษา วัยรุ่นนิยมแต่งตัวมาประชันกัน ยิ่งไปกว่านั้น แฟชันการแต่งตัวของวัยรุ่นหญิงประเภทที่ทั้งเล็ก สั้น รัดเริ่ระยิบระยับ และยังเข้าไปมีอิทธิพลในรั้วมหาวิทยาลัยในรูปแบบของชุดนักศึกษา แม้จะหลบเลี่ยงระเบียบเครื่องแต่งกายนักศึกษาได้ แต่ความเหมาะสม หรือไม่เหมาะสม ก็เป็นสิ่งที่นักศึกษา ควรตระหนัก เพราะเครื่องแบบนักศึกษากำหนดไว้เพื่อบุคลิกภาพที่ดี ของนักศึกษา เป็นที่ยอมรับต่อของสังคมและเป็นที่ยอมรับต่อผู้ที่พบเห็นได้ทั่วไป ที่สำคัญคือให้นักศึกษาเกิดความภาคภูมิใจในสถาบัน และเป็น การเคารพต่อสถานที่ ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมอันดีงามของผู้สวมใส่ ซึ่งได้ถือว่าเป็น ปัญหาชน

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้สื่อจากโปสเตอร์ที่แสดงถึงการห้ามนักศึกษาสวมรองเท้าแตะเข้าห้องเรียนของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า การใช้สื่อจากโปสเตอร์ร่วมกับอาจารย์ผู้สอนสามารถกระตุ้นเตือนนักศึกษางดเว้นการสวมรองเท้าแตะเข้าห้องเรียน มีผลทำให้นักศึกษาทั้งเพศชายและหญิงลดการสวมรองเท้าแตะเข้าห้องเรียนลง (อัจฉราพร แปลนนาน, 2544: 47)

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลของสื่อมวลชนที่มีผลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบการแต่งกายของนักเรียนที่เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า สื่อมวลชนมีผลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบการแต่งกายโดยรวม และมีผลต่อกระบวนการ 3 กระบวนการ ในการมีพฤติกรรมการเลียนแบบการแต่งกายอยู่ในระดับปานกลาง และมีผลต่อกระบวนการจูงใจในการมีพฤติกรรมการเลียนแบบอยู่ในระดับน้อย ยกเว้น โรงเรียนที่เรียนในเขตเทศบาล และนักเรียนที่สนใจประเภทสื่ออิเล็กทรอนิกส์เห็นว่า สื่อมวลชนมีผลต่อกระบวนการกระทำในการมีพฤติกรรมการเลียนแบบการแต่งกายอยู่ในระดับน้อย นอกจากนี้นักเรียนชาย และนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนนอกเขตเทศบาลเห็นว่า สื่อมวลชนมีผลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบการแต่งกายโดยรวมและทั้ง 4 กระบวนการ ในการมีพฤติกรรมการเลียนแบบการแต่งกายอยู่ในระดับปานกลาง แต่นักเรียนหญิง เห็นว่า สื่อมวลชนมีผลต่อพฤติกรรมการแต่งกายโดยรวม และในกระบวนการเก็บจำอยู่ในระดับปานกลาง กระบวนการจูงใจในการมีพฤติกรรมการเลียนแบบอยู่ในระดับมาก และกระบวนการกระทำ และกระบวนการจูงใจในการมีพฤติกรรมการเลียนแบบการแต่งกายอยู่ในระดับน้อย (อรอดพล โศตรสินธุ์, 2544: 1-2)

อย่างไรก็ตามเอกสารที่เขียนโดยนักวิจัยบางท่านได้เสนอแนะให้ผู้ศึกษาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่ามีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีเพศ คณะที่ศึกษา รายได้ของนักศึกษา และความรู้เรื่องเพศแตกต่างกันมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษามีระดับชั้นปีที่พักอาศัย และได้รับข่าวสารเรื่องเพศแตกต่างกัน มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศไม่แตกต่างกัน (รัตนพุ่มสุวรรณ, 2544: ไม่ปรากฏเลขหน้า)

จากการศึกษาการวิจัยเรื่อง สภาพแวดล้อมมีผลต่อสภาพทางการเรียนของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่าสภาพแวดล้อมการเรียนด้านบุคลิกภาพและพฤติกรรมของอาจารย์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมีลักษณะเด่นในด้านบุคลิกของความเป็นครูอาจารย์ค่อนข้างมาก เช่น แต่งกายเรียบร้อยมีความรู้ในเนื้อหาวิชาดี พูดเสียงดังชัดเจน เตรียมการสอนทุกครั้ง เข้าสอนตรงเวลา บุคลิกดี น่าเชื่อถือเป็นแบบอย่าง อธิบายเนื้อหาได้แจ่มแจ้ง และสภาพแวดล้อมการเรียนด้านบุคลิกภาพและพฤติกรรมของเพื่อนร่วมชั้นที่เด่นชัด ได้แก่ เรื่องการแต่งกาย การตั้งใจเรียน และมนุษยสัมพันธ์ดี (อมรพันธ์ ประสิทธิ์วิรัตน์, 2539: 2-3)

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง อิทธิพลของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายมีสำคัญอย่างมากกับความสัมพันธ์ในครอบครัว ขนบธรรมเนียมประเพณี เอกลักษณ์ของชาติ เศรษฐกิจของครอบครัวและของชาติ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่าเศรษฐกิจในชีวิตประจำวันเกี่ยวพันกับเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายอย่างใกล้ชิด เห็นที่ขอมรับกันว่า การแต่งกายมีส่วนส่งเสริมบุคลิกภาพผู้แต่งให้ดีขึ้น ทำให้ผู้นั้นเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง (วารุณี วงษา, 2529: 33)

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และประเพณี ที่เกี่ยวข้องกับการแต่งกายของชาวจังหวัดกาฬสินธุ์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่าสามารถแบ่งออกเป็นสองกลุ่มใหญ่ ๆ คือ กลุ่มที่เป็นชาวไทยอีสาน ลักษณะธรรมเนียมประเพณีชีวิตความเป็นอยู่จะเป็นแบบง่าย ๆ มีการแต่งตัวตามสบาย ภาษาพูดส่วนใหญ่เป็นภาษาอีสาน และกลุ่มที่เป็นชาวผู้ไทยซึ่งอาศัยอยู่ตามบริเวณใกล้เคียงกับเทือกเขา เช่น อำเภอเขาวง อำเภอภูพานารายณ์ เป็นกลุ่มที่รักภาษาและยึดมั่นในศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของตน ไม่ว่าจะในด้านภาษา วรรณกรรม ดนตรี ศิลปกรรม ประเพณี พิธีกรรม คติความเชื่อ ประเพณีการแต่งกาย การฟ้อนรำ หรือคนทั่ว ๆ ไปเรียกว่า การฟ้อนผู้ไทย ซึ่งปัจจุบันนิยมแพร่หลายใน สถานศึกษาทุกระดับ แต่เป็นที่น่าเสียดายว่าประเพณีต่าง ๆ ของชาวผู้ไทย ได้ถูกวัฒนธรรมของชาวตะวันตกเข้ามาครอบงำ ทำให้คนหนุ่มสาวหันไปแต่งกายตามสมัยนิยม ยังเหลือเฉพาะผู้สูงอายุเท่านั้นที่ยังแต่งกายตามประเพณีนิยม (พรธณิ วงศ์จำปาศรี, 2536: 2)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องและรวมถึงการศึกษาเอกสาร ผู้วิจัยพบว่าเครื่องแต่งกายของคนเราในสมัยก่อนนั้นเกิดมาจากการใช้วัสดุดิบที่ได้จากธรรมชาติมาทำเป็นเครื่องนุ่งห่มร่างกาย และการแต่งกายเพื่อปกปิดร่างกาย ต้องการความอบอุ่น ป้องกันภัยจากสัตว์และแมลง และการแต่งกายเอกสาร เป็นเอกสารที่ลงวันเวลาหรือการเขียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออยู่ดูได้เห็นไปเซบรี่เซกั้นต้นการการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของคนเรานั้นได้เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นก็เนื่องมาจากยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป หรือขึ้นอยู่กับสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมที่มีความแตกต่างกัน เนื่องจากปัจจุบัน การแต่งกายของนักศึกษาหญิงมีความแตกต่างไปจากระเบียบเดิมมาก ไม่ว่าจะเป็นกระโปรงที่สั้น และเสื้อมีขนาดเล็กรัดรูปมีการเน้นส่วนสัดส่วนจนเกินไปจนดูไม่เหมาะสม และขัดต่อระเบียบของสถาบันการศึกษาตลอดจนสายตาของผู้คนในสังคม และนั่นก็เป็นส่วนน้อยที่นักศึกษาบางส่วนมีการแต่งกายที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบ คำนิยมในการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ซึ่งมักจะเปลี่ยนไปตามกระแสแฟชั่นของสังคม ทั้งนี้อาจจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่นำไปสู่ปัญหาในสังคมที่เกิดขึ้นมากมาย เช่น การทำอนาจาร การกระทำชำเรา การข่มขืน และปัญหาสังคมอื่น ๆ อีกมากมาย

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของมูลเหตุจูงใจที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง จึงได้สนใจศึกษาเกี่ยวกับ มูลเหตุจูงใจที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 อันจะเป็นข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ใช้ประโยชน์ต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิงหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (2 ปีต่อเนื่อง) ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในเรื่องมูลเหตุจูงใจที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิงภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ซึ่งได้มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษาหญิงภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์-อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง รวมจำนวนทั้งสิ้น 61 คน โดยศึกษาจากประชากรทั้งหมด

3.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามซึ่งแบบสอบถามที่ใช้มี 2 ลักษณะ คือ แบบปลายปิดและแบบปลายเปิด สำหรับข้อดีของแบบสอบถาม คือ สามารถใช้เก็บข้อมูลได้ครั้งละมากๆ มีความสะดวกในการเก็บข้อมูลในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างเป้าหมายอยู่กระจัดกระจาย และการวิเคราะห์ข้อมูล จัดทำได้ง่ายเนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามจะตอบแบบสอบถามที่มีรูปแบบเหมือนกัน คำถามเดียวกัน

3.2.2 วิธีดำเนินการสร้างแบบสอบถามและลักษณะของแบบสอบถาม

1. ศึกษาวัตถุประสงค์ในงานวิจัยและศึกษาเอกสารหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดประเด็นและขอบเขตของแบบสอบถาม

2. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามโดยแบ่งสอบถามออกเป็นตอน เพื่อสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูล

3. นำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเนื้อหา การใช้ภาษา และรูปแบบเพื่อตรวจแก้ไขให้ถูกต้องและเหมาะสม

ในการวิจัยครั้งนี้มีวิธีการดำเนินการสร้าง-
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อใช้เก็บข้อมูลกับนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษมทร คณะครุศาสตร์-
อุตสาหกรรม

โดยลักษณะของแบบสอบถามมีดังนี้

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสภาพทั่วไปของนักศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (rating scale) แบบ 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด
เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด

ระดับความคิดเห็น 5 คือ เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

ระดับความคิดเห็น 4 คือ เห็นด้วยในระดับมาก

ระดับความคิดเห็น 3 คือ เห็นด้วยในระดับปานกลาง

ระดับความคิดเห็น 2 คือ เห็นด้วยในระดับน้อย

ระดับความคิดเห็น 1 คือ เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องการแต่งกายของนักศึกษาหญิง

3.3.3 การทดลองใช้แบบสอบถาม

นำแบบสอบถามมาทดลองใช้กับกลุ่มนักศึกษาหญิงของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่ไม่ใช่
ประชากร จำนวน 30 คน และนำแบบสอบถามที่ได้จากการทดลองใช้มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความ-
เที่ยงของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรดังนี้

$$a = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left[1 - \frac{\sum_{i=1}^k s_i^2}{s^2} \right]$$

ผลจากการทดลองใช้ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามจำนวน 30 ชุดค่าที่ได้คือ .96 ซึ่งค่า
ความเที่ยงมีค่าเข้าใกล้ 1 แต่ไม่เกิน 1 สามารถอธิบายได้ว่าแบบสอบถามนี้มีค่าความเที่ยงตรงของ
เครื่องมือ (reliability) ซึ่งเป็นคุณสมบัติของเครื่องมือที่วัดได้สม่ำเสมอคงเส้นคงวา วัดกี่ครั้งก็ได้ผล
เหมือนเดิม หรือใกล้เคียงกับของเดิมมาก ซึ่งค่า reliability ถือว่าอยู่ในระดับความเชื่อมั่นที่เชื่อถือได้
เพราะอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้คือในระดับ .50 ขึ้นไป (ประคอง กรรณสูตร, 2539: 163)

3.3.4 วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามเก็บข้อมูลกับนักศึกษาหญิงภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะ-
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 61 ชุด และ
เก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง โดยได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 54 ชุด คิดเป็น
ร้อยละ 88.52

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้แล้วนำมาทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำข้อมูลที่ในแต่ละรายการ มาเข้าตารางข้อมูลดิบ เพื่อนำไปวิเคราะห์หาค่าทางสถิติดังนี้

1. นำแบบสอบถามมาแจกแจงค่าความถี่

2. นำข้อมูลที่ได้ในตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มาหาค่าร้อยละ

โดยใช้ค่าสถิติดังนี้ (ประคอง กรรณสูตร, 2538: 70)

$$\text{ค่าร้อยละ (\%)} = \frac{X}{N} \times 100$$

กำหนดให้ X = จำนวนประชากรที่ตอบแบบสอบถาม
 N = จำนวนประชากรทั้งหมด

3. นำข้อมูลที่ได้ในตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับมูลเหตุจูงใจที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ในด้านต่าง ๆ มาหาค่าเฉลี่ย X และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การหาค่าคะแนนเฉลี่ยในแต่ละหัวข้อโดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{ค่าเฉลี่ย } X = \frac{\sum fX}{N}$$

กำหนดให้ X = ค่าคะแนนเฉลี่ย
 N = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
 f = จำนวนคะแนนที่กำหนดประเมินค่าเป็น 5,4,3,2,1
 f = ความถี่

ระดับคะแนนเฉลี่ยใช้ประมาณค่าระดับความคิดเห็นมีดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

การแปลค่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้ใช้เกณฑ์ของ (ประคอง กรรณสูตร, 2528: 26) ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) หรือ S.D. (ชาญชัย ฤกษ์-พาณิชย์, 2538: 42)

$$\text{สูตร S.D.} = \sqrt{\sum \frac{fx^2}{N} - \left[\sum \frac{fx}{N} \right]^2}$$

กำหนดให้ S.D - ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X - ค่าคะแนนที่กำหนดเป็น 5, 4, 3, 2, 1

N - จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

f - จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิจารณ์ผล

การวิจัยเรื่อง มวลเหตุจูงใจที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของของนักศึกษาหญิงที่มีต่อการแต่งกาย ภาควิชาครุศาสตร์-เกษตร 2) เพื่อศึกษามวลเหตุจูงใจที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์-เกษตร 3) เพื่อศึกษาข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์-เกษตร ผลการวิจัยนำเสนอข้อมูลตามลำดับดังนี้

4.1 ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยพบว่า สถานภาพของนักศึกษาหญิงภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ด้านต่าง ๆ คือ อายุ สาขาวิชา ภูมิลำเนา คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) อาชีพของผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษา ลักษณะที่พักของนักศึกษา การเดินทางมาเรียนของนักศึกษา ดังแสดงไว้ในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 สภาพทั่วไปของนักศึกษาหญิง

รายการ	จำนวน	ร้อยละ (%)
N = 54		

อายุ

อายุ 22 ปีขึ้นไป	37	68.52
อายุระหว่าง 20-22 ปี	12	22.22
อายุต่ำกว่า 20 ปี	5	9.26

สาขาวิชา

อุตสาหกรรมเกษตร ปี 1	20	37.03
----------------------	----	-------

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน N = 54	ร้อยละ (%)
สาขาวิชา		
เทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ปี 1	10	18.51
อุตสาหกรรมเกษตร ปี 2	9	16.70
เทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช ปี 1	8	14.81
เทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ปี 2	7	13.00
ภูมิลำเนา		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	20	37.04
ภาคใต้	16	29.63
ภาคกลาง	10	18.52
ภาคเหนือ	8	14.81
คะแนนเฉลี่ยในภาคเรียนที่ผ่านมา		
มากกว่า 3.00	18	33.33
ระหว่าง 2.00-2.50	17	31.50
ระหว่าง 2.51-3.00	17	31.50
ต่ำกว่า 2.00	2	3.70
อาชีพของผู้ปกครอง		
เกษตรกร	18	33.33
รับจ้าง	13	24.07
รับราชการ	8	14.81
เจ้าของกิจการ	7	12.96
อื่นๆ	6	11.11
รัฐวิสาหกิจ	2	3.70
ค่าใช้จ่าย/เดือน (บาท)		
ระหว่าง 3,000-6,000	40	74.10
ระหว่าง 6,001-9,000	9	16.70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน N = 54	ร้อยละ (%)
มากกว่า 9,000 ขึ้นไป	5	9.25
ลักษณะที่พัก		
หอพักเอกชน	35	64.81
บ้านเช่า	10	18.52
บ้านตนเอง	6	11.11
หอพักสถาบัน	3	5.60
การเดินทาง		
รถประจำทาง	23	42.60
รถจักรยาน	12	22.22
รถจักรยานยนต์รับจ้าง	12	22.22
รถจักรยานยนต์ส่วนตัว	3	5.60
รถตู้	2	3.70
เดินเท้า	2	3.70

จากตารางที่ 1 สถานภาพทั่วไปของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์-
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 พบว่า
ส่วนใหญ่อายุ 22 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 68.52) รองลงมาเป็นอายุระหว่าง 20-22 ปี (ร้อยละ 22.22) และ
อายุต่ำกว่า 20 ปี (ร้อยละ 9.26) สาขาวิชาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ สาขาวิชาอุตสาหกรรม-
เกษตร ปี 1 (ร้อยละ 37.03) รองลงมาเป็นสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ปี 1
(ร้อยละ 18.51) สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร ปี 2 (ร้อยละ 16.70) สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-
การผลิตพืชปี 1 (ร้อยละ 14.81) และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ปี 2
(ร้อยละ 13.00) ภูมิลำเนาของนักศึกษาหญิงส่วนใหญ่เป็นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละ 37.04)
รองลงมาเป็นภาคใต้ (ร้อยละ 26.63) ภาคกลาง (ร้อยละ 18.52) และภาคเหนือ (ร้อยละ 14.81)
คะแนนเฉลี่ยในภาคเรียนที่ผ่านมาส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ย 3.00 (ร้อยละ 33.33) รองลงมาเป็น
เอกสิทธิ์เป็นเอกสารหลักฐานเพื่อใช้ในการแข่งขันหรือการศึกษาค้นคว้า เมื่อผู้ดูแลเห็นประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระหว่าง 2.00-2.5 (ร้อยละ 31.50) ระหว่าง 2.51-3.00 (ร้อยละ 31.50) และต่ำกว่า 2.00 (ร้อยละ 3.70) ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม (ร้อยละ 33.33) รองลงมาเป็นรับจ้าง (ร้อยละ 24.07) รับราชการ (ร้อยละ 14.81) เจ้าของกิจการ (ร้อยละ 12.96) อื่น ๆ เช่น ข้าราชการมหาดไทย (ร้อยละ 11.11) และรัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ 3.70) ค่าใช้จ่ายต่อเดือนอยู่ระหว่าง 3,000-6,000 บาท (ร้อยละ 74.10) ระหว่าง 6,001-9,000 บาท (ร้อยละ 16.70) และมากกว่า 9,000 บาทขึ้นไป (ร้อยละ 9.25) ลักษณะที่พักส่วนใหญ่เป็นหอพักเอกชน (ร้อยละ 64.81) บ้านเช่า (ร้อยละ 18.52) บ้านตนเอง (ร้อยละ 11.11) และหอพักสถาบันฯ (ร้อยละ 5.60) การเดินทางมาเรียนส่วนใหญ่ใช้รถประจำทาง (ร้อยละ 42.60) รถจักรยาน (ร้อยละ 22.22) รถจักรยานยนต์รับจ้าง (ร้อยละ 22.22) รถจักรยานยนต์ส่วนตัว (ร้อยละ 5.60) รถตู้ (ร้อยละ 3.70) และเดินเท้า (ร้อยละ 3.70)

ในการศึกษาวิจัยพบว่า มุสเหตุจูงใจในการแต่งกายในด้านต่าง ๆ คือ ค่านิยม แฟชั่น สื่อมวลชน ครอบครัว กลุ่มเพื่อน งบประมาณ แสดงไว้ในตารางดังต่อไปนี้ ตารางที่ 2 มุสเหตุจูงใจในการแต่งกายในด้านค่านิยม

รายการ	จำนวนนักศึกษา (N=54)			
	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
1. การแต่งกายมักแต่งตามสมัยนิยม เช่น สวมเสื้อรัดรูป กระโปรงสั้นเหนือเข่า	3.02	1.29	ปานกลาง	1
2. การแต่งกายดูกระเป๋ามักจะดูมองว่าเซ็กซี่สมัย	2.52	1.31	ปานกลาง	2
3. การแต่งกายแบบสุภาพ เรียบร้อย มิดชิด มักไม่ได้รับการยอมรับ	2.50	1.26	ปานกลาง	3
4. การแต่งกายตามแบบดารานักร้องเกาหลี	2.20	1.12	น้อย	4
5. การแต่งกายตามแบบดารานักร้องญี่ปุ่น	2.13	1.06	น้อย	5
6. การแต่งกายเลียนแบบ				

เอกสารนี้กรังชาวอเมริกันหรือยุโรปใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่คิดค่า
ไม่ว่ากรณิดัง พังลิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณำไปใช้

จากตารางที่ 2 มุลเหตุจูงใจในการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร ในด้านค่านิยม พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ระดับปานกลาง ($\mu = 2.50-3.49$) 3 รายการคือ 1) การแต่งกายมักแต่งตามสมัยนิยม เช่น สวมเสื้อรัดรูป กระโปรง สั้นเหนือเข่า 2) การแต่งกายดูกระเปียบมักจะดูมองว่าเซ็กซี่สมัย 3) การแต่งกายแบบสุภาพ เรียบร้อยมีคชิต มักไม่ได้รับการยอมรับ ($\mu = 3.02, 2.52$ และ 2.50 ตามลำดับ) ส่วนมุลเหตุจูงใจระดับน้อย ($\mu = 1.50-2.49$) 3 รายการคือ 1) การแต่งกายตามแบบคารานักร้องเกาหลี 2) การแต่งกายตามแบบคารานักร้องญี่ปุ่น 3) การแต่งกายเลียนแบบคารานักร้องชาวอเมริกันหรือยุโรป ($\mu = 2.20, 2.13$ และ 1.80 ตามลำดับ)

ตารางที่ 3 มุลเหตุจูงใจในการแต่งกายในด้านแฟชั่น

รายการ	จำนวนนักศึกษา (N=54)			
	ค่าคะแนน	ค่าเทียบเบน	ระดับความ	ลำดับ
	เฉลี่ย	มาตรฐาน	คิดเห็น	
1. สีน้าในร้านค้าต่าง ๆ เช่น เสื้อผ้า รองเท้า มีผลต่อการแต่งกาย	3.46	1.16	ปานกลาง	1
2. การใส่เสื้อที่มีขนาดเล็ก และรัดรูป	3.16	1.42	ปานกลาง	2
3. การแต่งกายตามแฟชั่นทำผู้สวมใส่มีความมั่นใจมากขึ้น	3.04	1.18	ปานกลาง	3
4. คนในสังคมให้ความนับถือผู้ที่แต่งกายตามแฟชั่น	2.96	1.21	ปานกลาง	4
5. การใช้กระเป๋าสะพายหรือกระเป๋าถือตามแฟชั่น	2.94	1.25	ปานกลาง	5
6. การสวมรองเท้าคัทชูสีดำทำให้รู้สึกไม่มั่นใจ	2.90	1.34	ปานกลาง	6
7. การสวมกระโปรงที่ผ่าหน้า/หลัง/ข้าง ขึ้นมาเหนือเข่าตั้งแต่ 3 นิ้วขึ้นไป	2.90	1.34	ปานกลาง	6
8. การสวมรองเท้าที่มีสีส้นลวดลายแบบเปลือยส้นเท้า	2.87	1.31	ปานกลาง	8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายการ	จำนวนนักศึกษา (N=54)			
	ค่าคะแนน	ค่าเบี่ยงเบน	ระดับความ	ลำดับ
	เฉลี่ย	มาตรฐาน	คิดเห็น	
9. การสวมกระโปรงที่สั้นเหนือ เข่าตั้งแต่ 3 นิ้วขึ้นไป	2.80	1.30	ปานกลาง	9
10. การแต่งกายของดารา นักร้องมีผล ต่อการแต่งกาย	2.80	1.30	ปานกลาง	9
11. การแต่งกายชุดนักศึกษาโดย ประยุกต์กับแฟชั่นที่ทันสมัยทำ ให้มีความมั่นใจมากขึ้น	2.77	1.09	ปานกลาง	11
12. การมีการประยุกต์แฟชั่นที่กำลังเป็นที่นิยม เข้ากับการแต่งกายชุดนักศึกษาเสมอ	2.66	1.11	ปานกลาง	12
13. การแต่งกายเป็นไปตามกระแส แฟชั่นของสังคมเสมอ	2.63	1.08	ปานกลาง	13
14. การแต่งกายตามแฟชั่นทำให้ ความคล่องตัวในการทำงานมากขึ้น	2.63	1.12	ปานกลาง	14
15. การทำทรงผมเป็นสีต่าง ๆ ทำให้ ความมั่นใจมากขึ้น	2.59	1.35	ปานกลาง	15
16. การสวมใส่เครื่องประดับอื่น แทนตุ้มตั้ง	2.03	1.31	น้อย	16

จากตารางที่ 3 มวลเหตุจูงใจในการแต่งกายในด้านแฟชั่นของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครู-
ศาสตร์เกษตร ในด้านแฟชั่น พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.50-3.49$)
15 รายการ คือ 1) สินค้าในร้านค้าต่าง ๆ เช่น เสื้อผ้า รองเท้า มีผลต่อการแต่งกาย 2) การใส่เสื้อที่มี
ขนาดเล็ก และรัดรูป 3) การแต่งกายตามแฟชั่นทำผู้สวมใส่มีความมั่นใจมากขึ้น 4) คนในสังคมให้
ความนับ-
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถือผู้ที่แต่งกายตามแฟชั่น 5) การใช้กระเป๋าสะพายหรือกระเป๋าถือตามแฟชั่น 6) การสวมรองเท้าแฟชั่น สีดำทำให้รู้สึกไม่มั่นใจ และการสวมกระโปรงที่ผ่าหน้า/หลัง/ข้างขึ้นมาเหนือเข่าตั้งแต่ 3 นิ้วขึ้นไป 8) การสวมรองเท้าที่มีสีสันทดลายนานาเกลี้ยงสิ้นเท้า 9) การสวมกระโปรงที่สั้นเหนือเข่าตั้งแต่ 3 นิ้วขึ้นไป และการแต่งกายของดารานักร้องมีผลต่อการแต่งกาย 11) การแต่งกายชุดนักศึกษาโดยประยุกต์กับแฟชั่นที่ทันสมัยทำให้มีความมั่นใจมากขึ้น 12) การมีการประยุกต์แฟชั่นที่กำลังเป็นที่นิยม เข้ากับการแต่งกายชุดนักศึกษาเสมอ 13) การแต่งกายเกินไปตามกระแสแฟชั่นของสังคมเสมอ 14) การแต่งกายตามแฟชั่นทำให้มีความคล่องตัวในการทำงานมากขึ้น 15) การทำทรงผมเป็นสีต่างๆ ทำให้มีความมั่นใจมากขึ้น ($\mu = 3.46, 3.16, 3.04, 2.96, 2.94, 2.90, 2.87, 2.80, 2.63, 2.55, 2.53, 2.59$ และ 2.53 ตามลำดับ) ส่วนมูลเหตุของใจระดับน้อย ($\mu = 1.50-2.49$) มีเพียงรายการเดียว คือ การสวมใส่เครื่องประดับอื่นแทนตุ้มตุ้ง ($\mu = 2.03$)

ตารางที่ 4 มูลเหตุของใจในการแต่งกายในด้านสื่อมวลชน

รายการ	จำนวนนักศึกษา (N=54)			
	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
1. การแต่งกายโดยประยุกต์ภาพแฟชั่นจากหนังสือพิมพ์	3.20	1.25	ปานกลาง	1
2. การแต่งกายตามสื่อโทรทัศน์	2.94	1.22	ปานกลาง	2
3. ตัดสินใจซื้อเสื้อผ้าตามแฟชั่นในนิตยสาร	2.90	1.17	ปานกลาง	3
4. การแต่งกายตามดารานักร้องหรือพิธีกร	2.87	1.22	ปานกลาง	4
5. การเลือกแต่งกายตามแฟชั่นโดยอาศัยข้อมูลข่าวสารจากรายการวิทยุ	2.81	1.16	ปานกลาง	5
6. การเลือกซื้อเสื้อผ้าโดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ต	2.61	1.25	ปานกลาง	6
7. การแต่งกายตามรายการโทรทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับแฟชั่น	2.59	1.12	ปานกลาง	7
8. การเลือกแต่งกายตามภาพในอินเทอร์เน็ต	2.50	1.22	ปานกลาง	8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4 มวลเหตุจูงใจในการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร ในด้านสื่อมวลชน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.50-3.49$) ทุกรายการ คือ 1) การแต่งกายโดยประยุกต์ภาพแฟชั่นจากหนังสือพิมพ์ 2) การแต่งกายตามสื่อโทรทัศน์ 3) ตัดสินใจซื้อเสื้อผ้าตามแฟชั่นในนิตยสาร 4) การแต่งกายตามดารานักแสดงหรือพิธีกร 5) การเลือกแต่งกายตามแฟชั่นโดยอาศัยข้อมูลข่าวสารจากรายการวิทยุ 6) การเลือกซื้อเสื้อผ้าโดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ต 7) การแต่งกายตามรายการโทรทัศน์ที่เกี่ยวกับแฟชั่น 8) การเลือกแต่งกายตามภาพในอินเทอร์เน็ต ($\mu = 3.20, 2.94, 2.90, 2.87, 2.81, 2.61, 2.59$ และ 2.50 ตามลำดับ)

ตารางที่ 5 มวลเหตุจูงใจในการแต่งกายในด้านครอบครัว

รายการ	จำนวนนักศึกษา (N=54)			
	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
	1. นักศึกษาที่อาศัยอยู่ในเมืองมักแต่งกายตามแฟชั่น	2.81	1.29	ปานกลาง
2. อาชีพของผู้ปกครองมีผลต่อการแต่งกาย	2.46	1.36	ปานกลาง	2
3. คนในครอบครัวมักให้คำแนะนำเกี่ยวกับการแต่งกาย	2.42	1.24	น้อย	3
4. การเลือกแต่งกายตามอย่างญาติพี่น้องผู้หญิง	2.03	1.14	น้อย	4
5. คนในครอบครัวมักคัดค้านเมื่อแต่งกายไม่เหมาะสม	1.92	1.17	น้อย	5

จากตารางที่ 5 มวลเหตุจูงใจในการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร ในด้านครอบครัว พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.50-3.49$) 2 รายการ คือ 1) นักศึกษาที่อาศัยอยู่ในเมืองมักแต่งกายตามแฟชั่น 2) อาชีพของผู้ปกครองมีผลต่อการแต่งกายของ ($\mu = 2.81$ และ 2.46 ตามลำดับ) ส่วนมวลเหตุจูงใจระดับน้อย ($\mu = 1.50-2.49$) มี 3 รายการ 1) คนในครอบครัวมักให้คำแนะนำเกี่ยวกับการแต่งกาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) การเลือกแต่งกายตามอย่างญาติพี่น้องผู้หญิง 3) คนในครอบครัวตักเตือนเมื่อแต่งกายไม่เหมาะสม ($\mu = 2.42, 2.03$ และ 1.92 ตามลำดับ)

ตารางที่ 6 มวลเหตุจูงใจในการแต่งกายในด้านกลุ่มเพื่อน

รายการ	จำนวนนักศึกษา (N=54)			
	ค่าคะแนน	ค่าเบี่ยงเบน	ระดับความ	ลำดับ
	เฉลี่ย	มาตรฐาน	คิดเห็น	
1. การแต่งกายตามคำแนะนำของเพื่อน	3.59	1.20	มาก	1
2. การแต่งกายเลียนแบบเพื่อน	3.61	1.22	มาก	2
3. การรับฟังคำแนะนำจากเพื่อนในการซื้อเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย	2.70	1.12	ปานกลาง	3
4. กลุ่มเพื่อนมักแต่งกายตามระเบียบ	2.64	1.17	ปานกลาง	4
5. นักศึกษาที่แต่งกายดูระเบียบมักไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน	2.44	1.34	ปานกลาง	5

จากตารางที่ 6 มวลเหตุจูงใจในการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร ในด้านกลุ่มเพื่อน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.50-4.49$) มี 2 รายการ คือ 1) การแต่งกายตามคำแนะนำของเพื่อน 2) การแต่งกายเลียนแบบเพื่อน ($\mu = 3.59$ และ 3.61 ตามลำดับ) ส่วนมวลเหตุจูงใจระดับปานกลาง ($\mu = 2.50-3.49$) มี 3 รายการ คือ 1) การรับฟังคำแนะนำจากเพื่อนในการซื้อเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย 2) กลุ่มเพื่อนมักแต่งกายตามระเบียบ 3) นักศึกษาที่ แต่งกายดูระเบียบมักไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน ($\mu = 2.70, 2.64$ และ 2.44 ตามลำดับ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 มวลเหตุจูงใจในการแต่งกายในด้านงบประมาณ

รายการ	จำนวนนักศึกษา (N=54)			
	ค่าคะแนน เฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ คิดเห็น	ลำดับ
1. การเลือกซื้อเสื้อผ้าตามร้านค้า ต่าง ๆ หรือตลาดนัด	3.72	1.09	มาก	1
2. การเลือกสถานที่ซื้อเสื้อผ้าตามงบ ประมาณ	3.50	1.14	ปานกลาง	2
3. การเลือกซื้อเสื้อผ้าโดยพิจารณา ยี่ห้อและคุณภาพ	3.44	1.29	ปานกลาง	3
4. การใช้จ่ายเงินในการซื้อเสื้อผ้ามากกว่า ของอย่างอื่น	3.37	1.31	ปานกลาง	4
5. การซื้อเสื้อผ้าอย่างไถ่ยเคลื่อน ละ 1 ครั้ง	3.14	1.14	ปานกลาง	5
6. การซื้อเสื้อผ้าตามห้าง สรรพสินค้า	3.11	1.12	ปานกลาง	6
7. การเลือกซื้อเสื้อผ้าตามงบประมาณ	3.09	1.17	ปานกลาง	7
8. รายได้ของครอบครัวมีผลต่อ การแต่งกาย	3.07	1.12	ปานกลาง	8
9. มีงบประมาณเพียงพอเพื่อ ซื้อเสื้อผ้าในแต่ละภาคเรียน	2.74	1.13	ปานกลาง	9
10. มีการจัดสรรเงินในการซื้อเสื้อผ้า	2.40	1.20	ปานกลาง	10

จากตารางที่ 7 มวลเหตุจูงใจในการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร
ในด้านงบประมาณ พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.50-4.49$) มีเพียงรายการ-
เดียว คือ การเลือกซื้อเสื้อผ้าตามร้านค้า ต่าง ๆ หรือตลาดนัด ($\mu = 3.72$) ส่วนมวลเหตุจูงใจระดับปาน
กลาง ($\mu = 2.50-3.49$) มี 9 รายการ คือ 1) การเลือกสถานที่ซื้อเสื้อผ้าตามงบประมาณ 2) การเลือก-
ซื้อเสื้อผ้าโดยพิจารณาถึงยี่ห้อและคุณภาพ 3) ใช้จ่ายเงินในการซื้อเสื้อผ้ามากกว่าของอย่างอื่น 4) การซื้อ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซื้อเสื้อผ้าโดยพิจารณาถึงยี่ห้อและคุณภาพ 3) ใช้เงินในการซื้อเสื้อผ้ามากกว่าของอย่างอื่น 4) การซื้อเสื้อผ้าอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง 5) การซื้อเสื้อผ้าตามห้างสรรพสินค้า 6) การเลือกซื้อเสื้อผ้าตามงบประมาณ 7) รายได้ของครอบครัวมีผลต่อกายแต่งกาย 8) มีงบประมาณเพียงพอเพื่อซื้อเสื้อผ้าในแต่ละภาคเรียน 9) มีการจัดสรรเงินในการซื้อเสื้อผ้า ($\mu = 3.50, 3.44, 3.37, 3.14, 3.11, 3.09, 3.07, 2.74$ และ 2.40 ตามลำดับ)

4.2 วิจารณ์ผล

จากการศึกษามูลเหตุปัจจัยที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์เกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่าส่วนใหญ่มีอายุ 22 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 68.52) รองลงมาเป็นอายุระหว่าง 20-22 ปี (ร้อยละ 22.22) และอายุต่ำกว่า 20 ปี (ร้อยละ 9.26) สาขาวิชาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร ปี 1 (ร้อยละ 37.03) รองลงมาเป็นสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ปี 1 (ร้อยละ 18.51) สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร ปี 2 (ร้อยละ 16.70) สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช ปี 1 (ร้อยละ 14.81) และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ปี 2 (ร้อยละ 13.00) ภูมิลำเนาของนักศึกษาหญิงส่วนใหญ่เป็นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละ 37.04) รองลงมาเป็นภาคใต้ (ร้อยละ 26.63) ภาคกลาง (ร้อยละ 18.52) และภาคเหนือ (ร้อยละ 14.81) คะแนนเฉลี่ยในภาคเรียนที่ผ่านมาส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ย 3.00 (ร้อยละ 33.33) รองลงมาเป็นระหว่าง 2.00-2.5 (ร้อยละ 31.50) ระหว่าง 2.51-3.00 (ร้อยละ 31.50) และต่ำกว่า 2.00 (ร้อยละ 3.70) ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร (ร้อยละ 33.33) รองลงมาเป็นรับจ้าง (ร้อยละ 24.07) รับราชการ (ร้อยละ 14.81) เจ้าของกิจการ (ร้อยละ 12.96) อื่น ๆ เช่น ขายขนมหวาน (ร้อยละ 11.11) และรัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ 3.70) ค่าใช้จ่ายต่อเดือนอยู่ระหว่าง 3,000-6,000 บาท (ร้อยละ 74.10) ระหว่าง 6,001-9,000 บาท (ร้อยละ 16.70) และมากกว่า 9,000 บาทขึ้นไป (ร้อยละ 9.25) ลักษณะที่พักส่วนใหญ่เป็นหอพักเอกชน (ร้อยละ 64.81) บ้านเช่า (ร้อยละ 18.52) บ้านตนเอง (ร้อยละ 11.11) และหอพักสถาบันฯ (ร้อยละ 5.60) การเดินทางมาเรียนส่วนใหญ่ใช้ รถประจำทาง (ร้อยละ 42.60) รถจักรยาน (ร้อยละ 22.22) รถจักรยานยนต์รับจ้าง (ร้อยละ 22.22) รถจักรยานยนต์ส่วนตัว (ร้อยละ 5.60) รถตู้ (ร้อยละ 3.70) และเดินเท้า (ร้อยละ 3.70)

จากการศึกษามูลเหตุปัจจัยที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์เกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 วิจารณ์ผลได้ดังนี้

ก่านิยม พบว่านักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นอยู่ 2 ระดับคือ ระดับปานกลางและระดับน้อย ระดับปานกลาง ได้แก่ การแต่งกายมักแต่งตามสมัยนิยม เช่น สวมเสื้อรัดรูป กระโปรงสั้นเหนือเข่า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และระดับน้อย ได้แก่ นักศึกษาที่แต่งกายดูกระเป๋ยบมักจะถูกมองว่าเซ็กซี่สมัย และนอกจากนั้นการแต่งกายแบบสุภาพ เรียบร้อยมีคิคมักไม่ได้รับการยอมรับ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ วาธุณีวงษา (2529: 33) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง อิทธิพลของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายมีความสำคัญอย่างมากกับความสัมพันธ์ในครอบครัว ขณะธรรมเนียมประเพณี เอกลักษณ์ของชาติ เศรษฐกิจของครอบครัวและของชาติ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่าโดยเฉพาะเศรษฐกิจในชีวิตประจำวันเกี่ยวข้องกับเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายอย่างใกล้ชิด เป็นที่ยอมรับกันว่า การแต่งกายมีส่วนส่งเสริมบุคลิกภาพผู้แต่งให้ดีขึ้น ทำให้ผู้นั้นเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และนอกจากนั้นการแต่งกายมักแต่งตามสมัยนิยม

แพชั่น พบว่านักศึกษาคหึงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ ได้แก่ สิบห้าในร้านค้าต่าง ๆ เช่น เสื้อผ้า รองเท้า มีผลต่อการแต่งกายของนักศึกษาคหึง การใส่เสื้อที่มีขนาดเล็กและรัดรูป การแต่งกายตามแฟชั่นทำผู้สวมใส่มีความมั่นใจมากขึ้น และคนในสังคมให้ความนับถือผู้ที่แต่งกายตาม ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เสริมศักดิ์ เจริญผล (2549: 12) ที่กล่าวไว้ว่าในปัจจุบันการแต่งกายของผู้หญิงที่ตอนนี้ไม่ว่าจะเป็น เสื้อผ้า หน้า และทรงผมที่ไม่มีแพชั่นใดที่ถูกใจวัยรุ่นเท่ากับแฟชั่นของประเทศ “ ญี่ปุ่น ” ไม่ใช่แฟชั่นธรรมดาแต่เป็น “ ยูนิฟอร์ม ” ของบรรดานิสิตนักศึกษาคหึงในรั้วมหาวิทยาลัย ที่ต้อง “ รัด สั้น ผ่า ” เท่านั้นจึงจะได้รับความนิยม

สื่อมวลชน พบว่านักศึกษาคหึงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ แสดงว่าสื่อมวลชนมีผลต่อการแต่งกายของนักศึกษาคหึงในทุก ๆ ด้าน เช่น การแต่งกายโดยประยุกต์ภาพแฟชั่นจากหนังสือพิมพ์ การแต่งกายตามสื่อโทรทัศน์ และตัดสินใจซื้อเสื้อผ้าตามแฟชั่นในนิตยสาร และการแต่งกายตามดารารหรือพิธีกร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถพล โครตสินธุ์ (2544: 1-2) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของสื่อมวลชนที่มีผลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบการแต่งกายของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ภาระบวกรกระทำในการมีพฤติกรรมการเลียนแบบการแต่งกายของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนในเขตเทศบาล มีพฤติกรรมการเลียนแบบการแต่งกายอยู่ในระดับน้อย นอกจากนี้นักเรียนชาย และนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนนอกเขตเทศบาล เห็นว่า สื่อมวลชนมีผลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบการแต่งกายโดยรวมและทั้ง 4 ภาระบวกร ในการมีพฤติกรรมการเลียนแบบการแต่งกายอยู่ในระดับปานกลาง แต่นักเรียนคหึงเห็นว่ สื่อมวลชนมีผลต่อพฤติกรรมการแต่งกายโดยรวม และในภาระบวกรเก็บจำอยู่ในระดับปานกลางภาระบวกรใส่ใจในการมีพฤติกรรมการเลียนแบบอยู่ในระดับมาก และภาระบวกรกระทำ และภาระบวกรจงใจในการมีพฤติกรรมการเลียนแบบการแต่งกายอยู่ในระดับน้อย

ครอบครัว พบว่านักศึกษาคหึงมีความคิดเห็นอยู่ 2 ระดับคือ ระดับปานกลางและระดับน้อย ระดับปานกลางคือ นักศึกษาที่อาศัยอยู่ในเมืองมักแต่งกายตามแฟชั่น อาชีพของผู้ปกครองมีผลต่อการแต่งกายและระดับน้อยได้แก่ คนในครอบครัวมักให้คำแนะนำเกี่ยวกับการแต่งกาย มักเลือกแต่งกายเออไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตามอย่างญาติพี่น้องผู้หญิง และคนในครอบครัวตัวตลกเดือนเมื่อแต่งกายไม่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ (2529: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของครอบครัวกับจิตลักษณะที่สำคัญของเยาวชนไทย จากโรงเรียนในกรุงเทพฯ และโรงเรียนบริเวณรอบกรุงเทพฯ พบว่า ครอบครัวที่ตระหนักถึงอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อเด็กมากเท่าใด และเชื่อในประโยชน์ของสื่อมวลชนมากเท่าใด เด็กในการปกครองก็จะมี ความชอบฟังรายการที่มีประโยชน์มากเท่านั้นและผลที่พบชัดเจนที่สุดคือในครอบครัวที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป

กลุ่มเพื่อน พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ 2 ระดับคือ ระดับมากและระดับปานกลาง ซึ่งระดับมากคือ มีการแต่งกายตามคำแนะนำของเพื่อน และระดับปานกลางได้แก่ การแต่งกายโดยการเลียนแบบจากกลุ่มเพื่อน กลุ่มเพื่อนมักแต่งกายตามระเบียบ และนักศึกษาที่แต่งกายดูกระเบียดมักไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมิทธิ์ สระอุบล (2534: 33) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการแต่งกายเข้าห้องเรียน เฉพาะกรณีนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต พบว่าเด็กหญิงหรือชอกล่าวรวมถึงนักศึกษาหญิงที่ปัจจุบันมีแนวโน้มที่คล้อยตามผู้อื่นหรือถูกชักจูงได้ง่ายกว่าเพศชายหรือนักศึกษาชาย และเด็กหญิงหรือนักศึกษาหญิงมีการเลียนแบบพฤติกรรมในการแต่งกายมากยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงพยายามกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้น่าสมัย เพื่อแสดงถึงความเป็นคนที่ทันสมัยทันต่อเหตุการณ์ ชอบแต่งกายตามผู้อื่นเพราะเขาคิดว่าเป็นสิ่งที่ทันสมัย แปลกและน่ากระทำได้

งบประมาณ พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ 2 ระดับคือ ระดับมากและปานกลาง ซึ่งระดับมากคือ นักศึกษาหญิงชอบซื้อเสื้อผ้าตามร้านค้าต่าง ๆ และระดับปานกลางได้แก่ การเลือกซื้อเสื้อผ้าตามร้านค้าตลาดนัดมากกว่า เพราะหาซื้อได้ง่ายและที่สำคัญมีราคาถูกกว่าตามห้างสรรพสินค้า การเลือกสถานที่ซื้อเสื้อผ้าตามงบประมาณ และการเลือกซื้อเสื้อผ้าโดยพิจารณาถึงยี่ห้อ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สุมาลี สิงห์คัส (2548: 14) ได้กล่าวไว้ว่า ชุดนักศึกษาเปลี่ยนไปมาก เพราะชุดนักศึกษาอิงแฟชั่นมากขึ้น ต้องมีลวดลายมากขึ้น ต้องรัดรูป ใครที่ตัดแบบเดิมๆ เสื้อใหญ่ๆ เรียบๆ มักขายไม่ได้เพราะนักศึกษามองว่าล้าสมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

การวิจัยเรื่องมูลเหตุจูงใจที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร 2) เพื่อศึกษามูลเหตุจูงใจที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร 3) เพื่อศึกษาข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 61 คน และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

5.1.1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับ สถานภาพทั่วไปของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่าส่วนใหญ่มีอายุ 22 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 68.52) รองลงมาเป็นอายุระหว่าง 20-22 ปี (ร้อยละ 22.22) และอายุต่ำกว่า 20 ปี (ร้อยละ 9.26) สาขาวิชาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร ปี 1 (ร้อยละ 37.03) รองลงมาเป็นสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ปี 1 (ร้อยละ 18.51) สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร ปี 2 (ร้อยละ 16.70) สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืชปี 1 (ร้อยละ 14.81) และสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ปี 2 (ร้อยละ 13.00) ภูมิลำเนาของนักศึกษาหญิงส่วนใหญ่เป็นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละ 37.04) รองลงมาเป็นภาคใต้ (ร้อยละ 26.63) ภาคกลาง (ร้อยละ 18.52) และภาคเหนือ (ร้อยละ 14.81) คะแนนเฉลี่ยในภาคเรียนที่ผ่านมาส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ย 3.00 (ร้อยละ 33.33) รองลงมาเป็นระหว่าง 2.00-2.5 (ร้อยละ 31.50) ระหว่าง 2.51-3.00 (ร้อยละ 31.50) และต่ำกว่า 2.00 (ร้อยละ 3.70) ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม (ร้อยละ 33.33) รองลงมาเป็นรับจ้าง (ร้อยละ 24.07) รับราชการ (ร้อยละ 14.81) เจ้าของกิจการ (ร้อยละ 12.96) อื่น ๆ เช่น ขาขนมหวาน (ร้อยละ 11.11) เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และรัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ 3.70) ค่าใช้จ่ายต่อเดือนอยู่ระหว่าง 3,000-6,000 บาท (ร้อยละ 74.10) ระหว่าง 6,001-9,000 บาท (ร้อยละ 16.70) และมากกว่า 9,000 บาทขึ้นไป (ร้อยละ 9.25) ลักษณะที่พักส่วนใหญ่เป็นหอพักเอกชน (ร้อยละ 64.81) บ้านเช่า (ร้อยละ 18.52) บ้านตนเอง (ร้อยละ 11.11) และหอพักสถาบันฯ (ร้อยละ 5.60) การเดินทางมาเรียนส่วนใหญ่ใช้ รถประจำทาง (ร้อยละ 42.60) รถจักรยาน (ร้อยละ 22.22) รถจักรยานยนต์รับจ้าง (ร้อยละ 22.22) รถจักรยานยนต์ส่วนตัว (ร้อยละ 5.60) รถตู้ (ร้อยละ 3.70) และเดินเท้า (ร้อยละ 3.70)

มูลเหตุจูงใจในการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร ในด้านค่านิยมพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ระดับปานกลาง ($\mu = 2.50-3.49$) 3 รายการ คือ 1) การแต่งกายมักแต่งตามสมัยนิยม เช่น สวมเสื้อรัดรูป กระโปรง สั้นเหนือเข่า 2) การแต่งกายดูกระเปียบมักจะถูกมองว่าเขยล้าสมัย 3) การแต่งกายแบบสุภาพ เรียบร้อยมีดีซิด มักไม่ได้รับการยอมรับ ($\mu = 3.02, 2.52$ และ 2.509 ตามลำดับ) ส่วนมูลเหตุจูงใจระดับน้อย ($\mu = 1.50-2.49$) มี 3 รายการ คือ 1) การแต่งกายตามแบบดารานักร้องเกาหลี 2) การแต่งกายตามแบบดารานักร้องญี่ปุ่น 3) การแต่งกายเลียนแบบดารานักร้องชาวอเมริกันหรือยุโรป ($\mu = 2.20, 2.13$ และ 1.80 ตามลำดับ)

มูลเหตุจูงใจในการแต่งกายในด้านแฟชั่นของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร ในด้านแฟชั่น พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.50-3.49$) 13 รายการคือ 1) สินค้าในร้านค้าต่าง ๆ เช่น เสื้อผ้า รองเท้า มีผลต่อการแต่งกาย 2) มักใส่เสื้อผ้าที่มีขนาดเล็ก และรัดรูป 3) การแต่งกายตามแฟชั่นทำให้ผู้สวมใส่มีความมั่นใจมากขึ้น 4) คนในสังคมให้ความนับถือผู้ที่แต่งกายตามแฟชั่น 5) มักใช้กระเป๋าสะพายหรือกระเป๋าถือตามแฟชั่น 6) การสวมรองเท้าคัทชูสีดำทำให้รู้สึกไม่มั่นใจ 7) การสวมรองเท้าที่มีสีสันลวดลายแบบเปลือยส้นเท้า 8) การแต่งกายของดารานักร้องมีผลต่อการแต่งกาย 9) การแต่งกายชุดนักศึกษาโดยประยุกต์กับแฟชั่นที่ทันสมัยทำให้มีความมั่นใจมากขึ้น 10) มักมีการประยุกต์แฟชั่นที่กำลังเป็นที่นิยมเข้ากับการแต่งกายชุดนักศึกษาเสมอ 11) การแต่งกายตามแฟชั่นทำให้มีความคล่องตัวในการทำงานมากขึ้น 12) การทำทรงผมเป็นสีต่าง ๆ ทำให้มีความมั่นใจมากขึ้น 13) มักสวมใส่เครื่องประดับอื่นแทนตุ้มตุ้ง ($\mu = 3.46, 3.16, 3.04, 2.96, 2.94, 2.90, 2.87, 2.80, 2.63, 2.55, 2.53, 2.59$ และ 2.53 ตามลำดับ) ส่วนมูลเหตุจูงใจระดับน้อย ($\mu = 1.50-2.49$) มีเพียงรายการเดียว คือ มักสวมใส่เครื่องประดับอื่นแทนตุ้มตุ้ง ($\mu = 2.03$)

มูลเหตุจูงใจในการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร ในด้านสื่อมวลชนพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.50-3.49$) มี 8 รายการคือ 1) การแต่งกายโดยประยุกต์ภาพแฟชั่นจากหนังสือพิมพ์ 2) การแต่งกายตามสื่อโทรทัศน์ 3) ตัดสินใจซื้อเสื้อผ้าตามแฟชั่นในนิตยสาร 4) การแต่งกายตามดารานักหรือ พิธีกร 5) การเลือกการแต่งกายโดยอาศัยข้อมูลข่าวสารจากรายการวิทยุ 6) การเลือกซื้อเสื้อผ้าโดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ต 7) การแต่งกายตามรายการโทรทัศน์ที่เกี่ยวกับแฟชั่นไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8) การเลือกแต่งกายตามภาพผ่านอินเทอร์เน็ต ($\mu = 3.20, 2.94, 2.90, 2.87, 2.61, 2.59$ และ 2.50 ตามลำดับ)

มูลเหตุจูงใจในการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร ในด้านครอบครัว พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.50-3.49$) 2 รายการ คือ 1) นักศึกษาที่อาศัยอยู่ในเมืองมักแต่งกายตามแฟชั่น 2) อาชีพของผู้ปกครองมีผลต่อการแต่งกาย ($\mu = 2.81$ และ 2.46 ตามลำดับ) ส่วนมูลเหตุจูงใจระดับน้อย ($\mu = 1.50-2.49$) 3 รายการคือ 1) คนในครอบครัวมักให้คำแนะนำเกี่ยวกับการแต่งกาย 2) การเลือกแต่งกายตามอย่างญาติพี่น้องผู้หญิง 3) คนในครอบครัวตักเตือนเมื่อแต่งกายไม่เหมาะสม ($\mu = 2.42, 2.03$ และ 1.92 ตามลำดับ)

มูลเหตุจูงใจในการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร ในด้านกลุ่มเพื่อน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.50-4.49$) 2 รายการคือ 1) การแต่งกายตามคำแนะนำของเพื่อน 2) มักแต่งการเลียนแบบเพื่อน ($\mu = 3.59$ และ 3.61 ตามลำดับ) ส่วนมูลเหตุจูงใจระดับปานกลาง ($\mu = 2.50-3.49$) มี 3 รายการ คือ 1) มักรับฟังคำแนะนำจากเพื่อนในการซื้อเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย 2) กลุ่มเพื่อนมักแต่งกาย ตามระเบียบ 3) นักศึกษาที่แต่งกายถูกระเบียบมักไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน ($\mu = 2.70, 2.64$ และ 2.44 ตามลำดับ)

มูลเหตุจูงใจในการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร ในด้านงานประมาณ พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.50-4.49$) มีเพียงรายการเดียวคือการเลือกซื้อเสื้อผ้าตามร้านค้า ต่าง ๆ หรือตลาดนัด ($\mu = 3.72$) ส่วนมูลเหตุจูงใจระดับปานกลาง ($\mu = 2.50-3.49$) 9 รายการ คือ 1) มักเลือกสถานที่ซื้อเสื้อผ้าตามงบประมาณ 2) มักเลือกซื้อเสื้อผ้าโดยพิจารณาถึงสีห่อและคุณภาพ 3) ใช้เงินในการซื้อเสื้อผ้ามากกว่าของอย่างอื่น 4) ซื้อเสื้อผ้าอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง 5) ชอบซื้อเสื้อผ้าตามห้างสรรพสินค้า 6) เลือกซื้อเสื้อผ้าตามงบประมาณ 7) รายได้ของครอบครัวมีผลต่อการแต่งกาย 8) มีงบประมาณเพียงพอเพื่อซื้อเสื้อผ้าในแต่ละภาคเรียน 9) มีการจัดสรรเงินในการซื้อเสื้อผ้า ($\mu = 3.50, 3.44, 3.37, 3.14, 3.11, 3.09, 3.07, 2.74$ และ 2.40 ตามลำดับ)

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัย

1. นักศึกษาหญิงส่วนใหญ่มาจากต่างจังหวัด จึงไม่ค่อยให้ความสำคัญในเรื่องของการแต่งกายมากนักและมักแต่งกายถูกระเบียบ และนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเมืองมักแต่งกายตามแฟชั่นมากกว่าจึงควรส่งเสริมให้นักศึกษาแต่งกายถูกระเบียบให้มากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนควรให้ความสนใจในการนำเสนอ หรือเผยแพร่ข่าวสาร ข้อมูลของสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของรายการ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ และ อินเทอร์เน็ต ที่เกี่ยวข้องกับแฟชั่นเสื้อผ้าที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นควรมีการควบคุมเกี่ยวกับสื่อต่าง ๆ ในการนำเสนอภาพการแต่งกายที่ไม่เหมาะสมทั้งในและนอกสถานศึกษา

3. ครูอาจารย์ในสถานศึกษาควรให้ความสนใจในเรื่องของการแต่งกายของนักศึกษาหญิง และยิ่งไปกว่านั้น ควรมีการรณรงค์ในเรื่องการแต่งกายที่ถูกระเบียบ เช่น การติดป้ายประกาศ ไปสเตอร์ รายการโทรทัศน์ของสถานศึกษา และสื่อต่าง ๆ

5.2.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับมูลเหตุจูงใจที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิงในมหาวิทยาลัยอื่น หรือในสถาบันอื่น ๆ เพื่อที่จะศึกษามูลเหตุจูงใจที่มีผลต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง

2. ในการทำวิจัยครั้งต่อไปไม่ควรทำแบบสอบถามที่มีคำถามมากจนเกินไป และควร ตั้งคำถามที่มีความรัดกุมและเข้าใจง่าย

3. ผู้ทำการวิจัยควรมีการวางแผน เตรียมความพร้อมในการดำเนินงาน และ การเก็บรวบรวม ข้อมูล เพื่อช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้เร็วขึ้นง่ายต่อการวิเคราะห์ สรุปผล และช่วยให้งานวิจัย บรรลุเป้าหมาย ทำให้งานวิจัยที่ออกมามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กรมศิลปากร. 2525. การแต่งกายยุคต่าง ๆ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์. 122-165 น.
- คณะกรรมการแต่งกายไทย. 2543. เครื่องแต่งกายในสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพล-
อดุลยเดช. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการแต่งกายไทย. 375 น.
- จำนง สุขเกษม. “เล็ก-รัต-ปรียะ” คมชัดลึก. (5 มกราคม 2549). น.12
- ชาญชัย ฤทัยพานิชย์. 2538. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียน-
สโตร์. 42 น.
- ทางกมล เวชบรรยงรัตน์ และคณะ. 2531. แรงจูงใจ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์. 168 น.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2518. พฤติกรรมของวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์. 18 น.
- ธัญญา บุปผเวส และคณะ. 2534. จิตวิทยาเบื้องต้น. ขอนแก่น: ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 140-141 น.
- นราพงษ์ สาคร. “ไถ่ถามเพราะชน คนงามเพราะแต่ง” เดลินิวส์. (10 กุมภาพันธ์ 2548). น.15
- ประคอง กรรณสูต. 2528. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ: ไทย-
วัฒนาพานิชย์. 70-72 น.
- ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2530. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: โครงการตำราครุศาสตร์
และวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 51-53 น.
- พวงผกา คุโรวาท. 2540. ความหมายและความเป็นมาของเครื่องแต่งกาย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนา-
พานิชย์. 2-5 น.
- พรรณณี วงศ์จำปาศรี. 2536. วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และประเพณี ที่เกี่ยวข้องกับการแต่งกายของ
ชาวจังหวัดกาฬสินธุ์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย-
เกษตรศาสตร์. 2 น.
- มนัสศักดิ์ สุนทรเสณี. 2548. ประวัติชุมชนสีตุลาภิรมย์. กรุงเทพฯ: พี่อื่น การพิมพ์. 10-15 น.
- มงคล แก้วมณี. “เล็ก-รัต-สัน (หลาม)” เดลินิวส์ (10 กุมภาพันธ์ 2549). น.28
- รัตนา พุ่มสวรรค์. (2544). ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ปริญญาโท กศ.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ สพ.ญ.ภา
พร มัชฌมางกูร, อาจารย์สุปราณี จุลเดชะ. 24 น.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2542. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์. 934 น.
- รักเกียรติ สมานสุข. 2549. “จุดนั้กศึกษายุคใหม่ ทั้งรัต ทั้งสัน” เดลินิวส์. (12 มีนาคม 2548). น 14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม(ต่อ)

วรฤทธิ วรภา. 2529. อิทธิพลของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายมีสำคัญอย่างมากกับความสัมพันธ์ในครอบครัว
ชนบทรวมเนียบประเพณี เอกลักษณ์ของชาติ เศรษฐกิจของครอบครัวและของชาติ ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์. 33 น.

เสริมศักดิ์ เจริญผล. “แฟชั่นไหนที่ถูกใจวัยโจ๋เท่ากับเทรนด์ “ญี่ปุ่น ” ไทยรัฐ. (1 มกราคม 2549).

น.12

สุมาลี สิงห์คลี. “กางเกงเอด้า เสื้อสายเดี่ยว เสื้อเกาะอก” เดลินิวส์ (2 ธันวาคม 2548). น.22

สำนักทะเบียนและประมวลผล. 2547. คู่มือนักศึกษาปริญญาตรี. กรุงเทพฯ: พีเอ็น การพิมพ์. สถาบัน-
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 52 น.

สมพงษ์ เกษมสิน. 2516. พฤติกรรมของวัยรุ่นตอนปลาย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์. 44 น

สมวิทย์ สระคูบล. 2534. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการแต่งกายเข้าห้อง
เรียน เฉพาะกรณีนักศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัย- ธรรม
ศาสตร์ ศูนย์รังสิต. 33 น.

จรรณพล โคตรสินธุ์. 2544. ผลของสื่อมวลชนที่มีผลต่อพฤติกรรมการเดินทางและการแต่งกายของ- นัก
เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดกาฬสินธุ์. มหาสารคาม: สาขาวิชาจิตวิทยาการ
ศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 1-2 น.

อัจฉราพร แปลนภาค. 2544. การใช้สื่อจากโปสเตอร์ที่แสดงถึงการห้ามนักศึกษาสวมรองเท้าและเข้า
ห้องเรียนของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ คณะวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต. 47 น.

อมรพันธุ์ ประสิทธิ์รัตน์. 2539. สภาพแวดล้อมมีผลต่อสภาพทางการเรียนของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2-3 น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. โทร. 3699, 6072

ที่ ศธ 0524.04/ 0948

วันที่ 1 มีนาคม 2549

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพด้านเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.รัชดากร พลภักดิ์

ด้วย นายชัชวาลย์ แก้วสุข นักศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์จะทำการศึกษาค้นคว้า ประกอบการทำปัญหาพิเศษเรื่อง “มูลเหตุจูงใจที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพด้านความถูกต้องของเครื่องมือในการวิจัยเรื่อง มูลเหตุจูงใจที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ของนายชัชวาลย์ แก้วสุข ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษามีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)

คณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง

มูลเหตุจูงใจที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิง ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามมี 3 ตอน

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของนักศึกษาหญิงภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับมูลเหตุจูงใจในการแต่งกายของนักศึกษาหญิง

-คำนิยาม

-แฟชัน

-สื่อมวลชน

-ครอบครัว

-กลุ่มเพื่อน

-งบประมาณ

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องการแต่งกายของนักศึกษาหญิง

* การแต่งกาย ในการวิจัยนี้หมายถึง การแต่งกายชุดนักศึกษา รวมทั้งการใช้เครื่องประดับเช่น กระเป๋า รองเท้า เข็มขัด ตุ้มตุ้ม และทรงผม เป็นต้น*

2. โปรดอ่านคำชี้แจงในแบบสอบถามแต่ละตอนให้เข้าใจก่อนลงมือตอบแบบสอบถาม
3. โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ ข้อคำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่องานวิจัย
4. ข้อมูลที่ท่านตอบในแบบสอบถามจะประมวลผลในภาพรวม ไม่มีผลต่อท่านแต่ประการใดทั้งสิ้น
5. แบบสอบถามมีทั้งหมด 8 หน้า ขอความกรุณาตอบให้ครบถ้วน

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ัชชาวลย์ แก้วสุข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) หรือเติมข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. อายุ .....ปี

2. สาขาวิชา

- ( ) สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร - การผลิตพืช ปี 1
- ( ) สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร - การผลิตพืช ปี 2
- ( ) สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร - การผลิตสัตว์ ปี 1
- ( ) สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร - การผลิตสัตว์ ปี 2
- ( ) สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร ปี 1
- ( ) สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร ปี 2

3. ภูมิลำเนา

- ( ) ภาคเหนือ
- ( ) ภาคกลาง
- ( ) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- ( ) ภาคใต้

4. คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ในภาคเรียนที่ 1/2548 .....

5. อาชีพของบิดา

- ( ) เกษตรกรรม
- ( ) รับจ้างทั่วไป
- ( ) รัฐวิสาหกิจ
- ( ) อื่นๆ (โปรดระบุ) .....
- ( ) เจ้าของกิจการ
- ( ) รับราชการ

แบบสอบถามการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. อาชีพของมารดา

- ( ) เกษตรกรรม ( ) เจ้าของกิจการ
 ( ) รับจ้างทั่วไป ( ) รับราชการ
 ( ) รัฐวิสาหกิจ
 ( ) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

7. อาชีพผู้ปกครอง (กรณีที่ไม่ใช่บิดา/มารดา)

- ( ) เกษตรกรรม ( ) เจ้าของกิจการ
 ( ) รับจ้างทั่วไป ( ) รับราชการ
 ( ) รัฐวิสาหกิจ
 ( ) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

8. ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษา.....บาท/เดือน

9. ลักษณะที่พักของท่าน

- ( ) บ้านตนเอง ( ) บ้านเช่า ( ) หอพักสอบนัน
 ( ) หอพักเอกชน
 ( ) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

10. ท่านเดินทางมาเรียนที่สถาบันโดยทางใด

- ( ) รถประจำทาง ( ) รถตู้
 ( ) รถจักรยาน ( ) รถไฟ
 ( ) รถจักรยานยนต์ส่วนตัว ( ) เดินเท้า
 ( ) รถจักรยานยนต์รับจ้าง ( ) รถยนต์ส่วนตัว
 ( ) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

แบบสอบถามการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคลิกของใจในการแต่งกายของนักศึกษาหญิง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับการแต่งกายชุดนักศึกษา โดยมีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

ระดับคะแนน	5	หมายถึง	ความคิดเห็นที่เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับคะแนน	4	หมายถึง	ความคิดเห็นที่เห็นด้วยมาก
ระดับคะแนน	3	หมายถึง	ความคิดเห็นที่เห็นด้วยปานกลาง
ระดับคะแนน	2	หมายถึง	ความคิดเห็นที่เห็นด้วยน้อย
ระดับคะแนน	1	หมายถึง	ความคิดเห็นที่เห็นด้วยน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
คำนิยม					
1. การแต่งกายถูกระเบียบมักจะถูกมองว่าขี้ด้าสมัย					
2. การแต่งกายแบบสุภาพ เรียบร้อย มีดชิค มักไม่ได้รับการยอมรับ					
3. การแต่งกายตามแบบดารานักร้องเกาหลี					
4. การแต่งกายตามแบบดารานักร้องญี่ปุ่น					
5. การแต่งกายเลียนแบบดารานักร้องชาวอเมริกาหรือยุโรป					
6. การแต่งกายตามสมัยนิยมเท่านั้น เช่น การสวมเสื้อรัดรูป การใส่กระโปรงสั้นเหนือเข่า					
แฟชัน					
1. คนในสังคมให้ความนับถือท่านที่แต่งกายตามแฟชัน					
2. การแต่งกายไปตามกระแสแฟชันของสังคมเสมอ					
3. การแต่งกายตามแฟชันทำให้ท่านมีความมั่นใจมากขึ้น					

แบบสอบถามการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	ระดับความถี่เห็น				
	5	4	3	2	1
แฟชั่น					
4. การประยุกต์กับแฟชั่นที่ทันสมัยเป็นที่นิยมเข้ากับการแต่งกายชุดนักศึกษาเสมอ					
5. การแต่งกายชุดนักศึกษาโดยประยุกต์กับแฟชั่นที่ทันสมัยทำให้มีความมั่นใจมากขึ้น					
6. การแต่งกายตามแฟชั่นทำให้มีความคล่องตัวในการทำงานมากขึ้น					
7. การแต่งกายของตรา นักร้องมีผลต่อการแต่งกายของท่าน					
8. สินค้าในร้านค้าต่าง ๆ เช่น เสื้อผ้า รองเท้า มีผลต่อการแต่งกาย					
9. การใส่เสื้อที่มีขนาดเล็ก และรัดรูป					
10. ท่านชอบสวมกระโปรงที่สั้นเหนือเข่าตั้งแต่ 3 นิ้วขึ้นไป					
11. การสวมกระโปรงที่ผ่านเข่าหลังข้าง ขึ้นมาเหนือเข่าตั้งแต่ 3 นิ้วขึ้นไป					
12. การสวมใส่เครื่องประดับอื่นแทนคางคัง					
13. การทำทรงผมเป็นสีต่าง ๆ ทำให้มีความมั่นใจมากขึ้น					
14. การใช้กระเป๋าสะพายหรือกระเป๋าถือตามแฟชั่น					
15. การสวมรองเท้าที่มีสีสันลวดลายแบบเปลี่ยนสีหน้าเท้า					
16. การสวมรองเท้าคัทชูสีดำทำให้ท่านรู้สึกไม่มั่นใจ					
สื่อมวลชน					
1. การแต่งกายตามรายการโทรทัศน์ที่เกี่ยวกับแฟชั่น					
2. การแต่งกายตามสื่อโทรทัศน์					
3. การแต่งกายตามดารหรือพิธีกร					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
สื่อมวลชน					
4. ตัดสินใจซื้อเสื้อผ้าตามแฟชั่นในนิตยสาร					
5. การแต่งกายโดยประยุกต์ภาพแฟชั่นจากหนังสือพิมพ์					
6. การแต่งกายตามแฟชั่นโดยอาศัยข้อมูลข่าวสารจากรายการวิทยุ					
7. การเลือกแต่งกายตามภาพในอินเทอร์เน็ต					
8. การเลือกซื้อเสื้อผ้าโดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ต					
ครอบครัว					
1. อาชีพของผู้ปกครองมีผลต่อการแต่งกาย					
2. การแต่งกายตามอย่างญาติพี่น้องผู้หึง					
3. คนในครอบครัวมักให้คำแนะนำเกี่ยวกับการแต่งกาย					
4. คนในครอบครัวมักเตือนเมื่อแต่งกายไม่เหมาะสม					
5. นักศึกษาที่อาศัยอยู่ในเมืองมักแต่งกายตามแฟชั่น					
กลุ่มเพื่อน					
1. นักศึกษาที่แต่งกายดูกระเซียมมักไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน					
2. กลุ่มเพื่อนมักแต่งกายตามระเบียบ					

แบบสอบถามการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
กลุ่มเพื่อน					
3. การแต่งการเลียนแบบเพื่อน					
4. การแต่งกายตามคำแนะนำของเพื่อน					
5. การรับฟังคำแนะนำจากเพื่อนในการซื้อเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย					
งบประมาณ					
1. รายได้ของครอบครัวมีผลต่อกายแต่งกาย					
2. การจัดสรรเงินในการซื้อเสื้อผ้า					
3. มีงบประมาณเพียงพอเพื่อซื้อเสื้อผ้าในแต่ละภาคเรียน					
4. การเลือกซื้อเสื้อผ้าตามงบประมาณ					
5. การซื้อเสื้อผ้ามากกว่าของอย่างอื่น					
6. กาซื้อเสื้อผ้าอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง					
7. การเลือกซื้อเสื้อผ้าโดยพิจารณาถึงสีและคุณภาพ					
8. การเลือกสถานที่ซื้อเสื้อผ้าตามงบประมาณ					
9. การเลือกชอซื้อเสื้อผ้าตามร้านค้าต่าง ๆ หรือตลาดนัด					
10. การซื้อเสื้อผ้าตามห้างสรรพสินค้า					

แบบทดสอบการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของนักศึกษาหญิงเกี่ยวกับเรื่องการแต่งกาย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น **แบบสอบถามการวิจัย** ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้